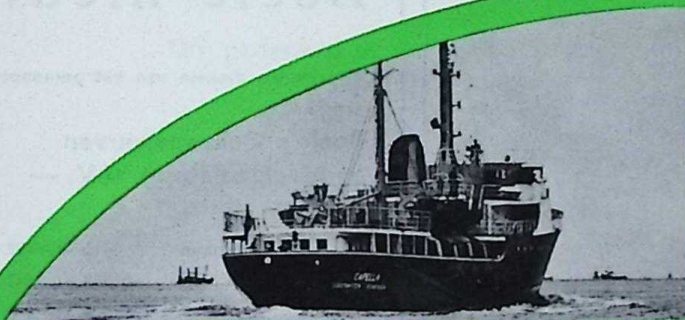
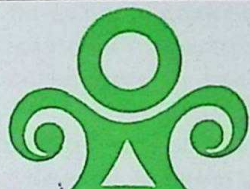
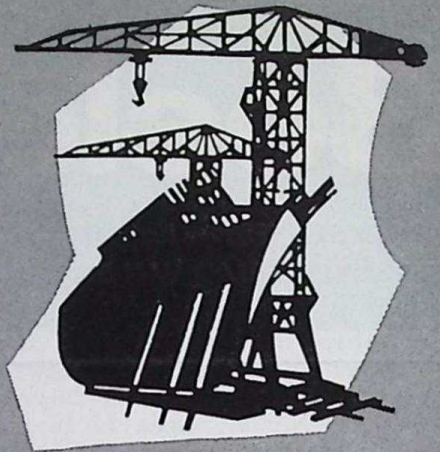
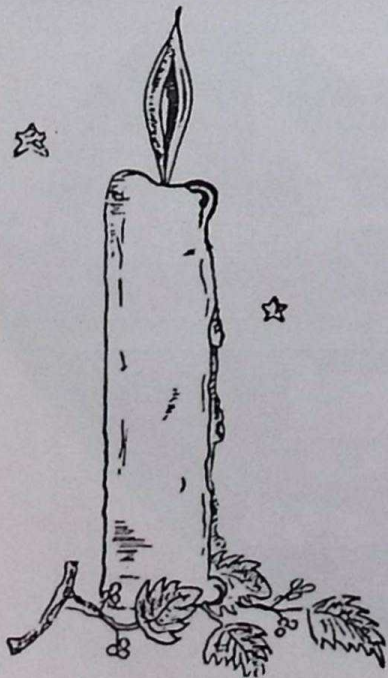


Boele-nieuws

DECEMBER 1968 — No. 119 — VERSCHIJNT MAANDELIJKS
PERSONEELSBLAD VAN BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.





Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862
tel. Ridderkerk 01896— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon
G. de Jong
E. H. Koch

EINDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Datum van kopij-inlevering: 15e van elke
maand.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

De volgende uitgave van Boele-nieuws ver-
schijnt in de eerste week van februari '69.

BIJ DE VOORPLAAT:

Kerst
Herinneringen
Bedrijf

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

De voorplaat van deze uitgave van Boele-nieuws combineert een aantal dingen, die ogenschijnlijk weinig met elkaar van doen hebben. Kerst Herinneringen Bedrijf.

Toch blijkt, als we aan het eind van het jaar mijmeren over wat voorbijging, dat we het één noch het ander uit kunnen schakelen. Maar wel geven we onwillekeurig voorrang aan zuiver menselijke aspecten. Dan bedenken we hoe ontstellend snel de tijd aan ons voorbijglipte en hoe snel herinneringen vervagen.

Daarom is het zinvol om aan het eind van het jaar nog eens even om te zien en ons in de allereerste plaats voor de geest te halen degenen, die ons door de dood ontvielen.

Wij gedenken de collega's

J. v. d. Graaff
B. Kwak
P. Sparreboom

en de oud-collega's

J. Bol
Tr. v. Bosch
W. v. Gent
A. de Jongh
P. B. Kooiman
P. Pijl
A. C. Rolloos
W. de Ruyter
A. Saly
J. Schouten
H. Sterkenburg
A. Vlasblom

Bijzonder moeilijk en hard kunnen deze dagen voor de verwanten van deze overledenen zijn. In het licht hiervan gezien, worden onze materiële beslommingen eigenlijk geheel onbelangrijk.

Maar we zijn allemaal mensen. Na de korte adempauze bij de jaarwisseling gaan we weer aan het werk en met elkaar zullen we dus moeten trachten om het bedrijf. . . . Ziet U wel, onwillekeurig spreken we nu weer over het bedrijf. Het één is niet los te denken van het ander.

Ondanks moeilijkheden op velerlei gebied, is het ook dit jaar, dat nu bijna ten einde is, gelukt om onze reputatie van „het bedrijf met de onmogelijke mogelijkheden” te handhaven. Dit is haalbaar gebleken door Uw gezamenlijke inspanning, waarvoor ik U allen hartelijk dankzeg.

Ik wil eindigen met U en de Uwen een Prettig Kerstfeest en een Voorspoedig 1969 toe te wensen.

Joh. Boele

**Onze
koperslagers
hebben
vele kilometers
aangelegd en
afgelegd in de**



De spuisluizen in gesloten toestand — medio oktober 1968.

SPUISLUIZEN VAN HET HARINGVLIET

Een zeer bijzonder karwei hadden onze koperslagers (en ook enkele bankwerkers) in het spuisluizencomplex van het Haringvliet. In meerdere opzichten zouden we het „het Kilometer-karwei” kunnen noemen. En niet alleen omdat onze mensen dagelijks de vele kilometers naar Stellendam en terug moesten rijden. Er was meer kilometerwerk. Maar voor we u daar meer van vertellen zullen we trachten u een inzicht te geven over de achtergronden van het daar verrichte werk. En dat was niets meer of minder dan

het Deltaplan

De spuisluizen in het Haringvliet zijn een onderdeel van het 25-jarenplan dat we kennen onder de naam Deltaplan. Een delta is, zo u weet, het gebied tussen de uitmondingen van een rivier. En

Nederland heeft er nogal wat. Zeeland en het zuiden van Zuid-Holland worden als het ware doorsneden met waterlopen.

Het ontstaan van het Deltaplan

Hoe kwamen we aan een Deltaplan? Door de stormramp in 1953 zult u zeggen. Toen moesten er maatregelen getroffen worden om herhaling van een dergelijke nationale ramp te voorkomen. Inderdaad, maar toch is dat niet helemaal juist. Reeds ver voor die rampzalige 1e februari van 1953 was studie gemaakt van de mogelijkheden tot afsluiting van de grote zeegaten. Daar waren goede redenen voor. Niet alleen dacht men aan beveiliging tegen hoge waterstanden, maar men zag andere grote voordelen. Als u het kaartje bekijkt kunt u zien, dat het gekrioel van al die zeearmen — vooral in Zeeland — ertoe ge-

leid heeft, dat honderden kilometers dijk het land moeten beschermen tegen het zeewater. Het onderhoud daarvan komt te vervallen als de zeegaten dicht zijn. Dat is één. Punt twee is dat er ha land gewonnen kan worden. Denk maar eens aan de polders die ontstaan zijn door de afsluiting van de Zuiderzee, nu IJsselmeer. Punt drie: een voorheen geïsoleerd gebied van Nederland — want dat was Zeeland — wordt geheel ontsloten. Ten vierde: er ontstaat ook recreatiegebieden. Een vijfde belangrijke reden was ook dat het zoute zeewater een steeds ernstiger wordende verzilting van het water in sloten en kanalen veroorzaakt. Na afsluiting van de zeegaten zal een groot zoetwaterreservoir ontstaan, waardoor men verzilting en ook verontreiniging van de binnenwateren tegen kan gaan.

U ziet, er waren motieven genoeg. De rampnacht in 1953 heeft alles verhaast. Niemand had een ramp van deze omvang voor mogelijk gehouden. Deze vreselijke catastrofe, waarbij 1853 mensen het leven verloren en waarbij 72.000 mensen werden geëvacueerd, plaatste alle plannen in een nieuw licht. De regering, plotseling tot daadwerkelijk optreden genoodzaakt, stelde op 21 februari 1953 de Delta-Commissie in, die tot taak kreeg op korte termijn met plannen te komen voor de voorkoming van een eventuele nieuwe ramp. Binnen een jaar kwam deze commissie met het „Deltaplan”.

Het plan in grote lijnen

Het beste is om het plan aan de hand van het kaartje te bekijken. Vier grote zeearmen, zo luidt het plan, moesten ge-



Stormramp 1953. Dit is een opname van het dorpje Nieuwerkerk, een halfjaar na de ramp. De gaten in de dijken zijn nog niet geheel gedicht. (Opname „Luchtfoto N.F.P.”).

Dit is het kunstmatige eiland waarop de sluisen uit de grond verrijzen (foto Bart Hofmeester).



sloten worden. Ze zijn op het kaartje zo genummerd:

1. Het Haringvliet 1971
2. Het Brouwershavense Gat 1972
3. De Oosterschelde 1978
4. Het Veerse Gat gesloten eind 1961

Twee zeearmen blijven open, omdat zij de toegang vormen naar Rotterdam en Antwerpen. Op het kaartje zo genummerd:

5. De Nieuwe Waterweg
6. De Westerschelde.

Ter beveiliging zullen langs deze wateren de dijken worden verhoogd en versterkt.

Om de hoofddammen 1 t/m 4 te kunnen

maken is een aantal nevendammen nodig. De diepte en de felle stroom aan de zeezijde maken dat noodzakelijk. Deze nevendammen zijn als volgt te vinden:

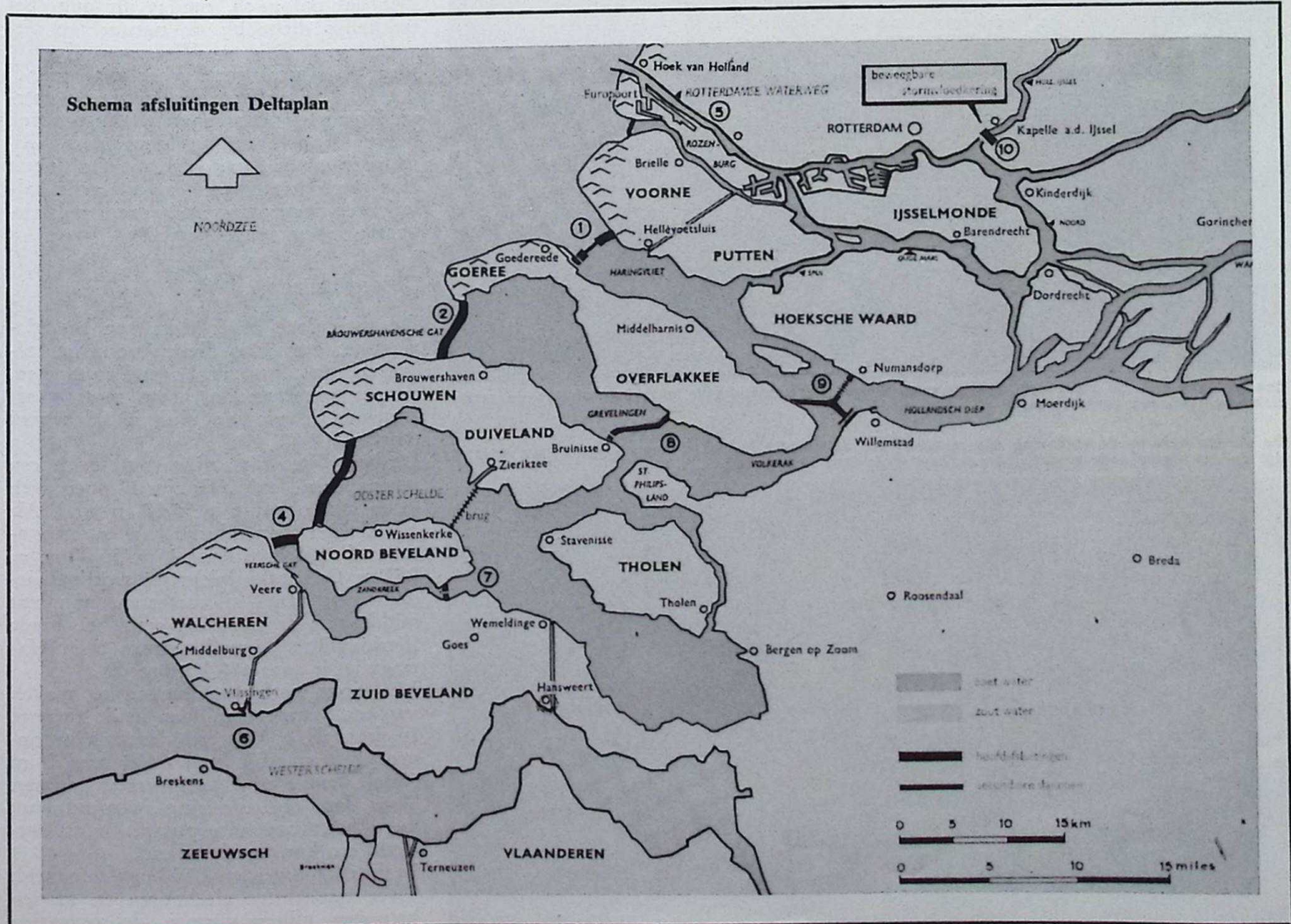
7. Dam in Zandkreek (Verbinding Noord- en Zuid-Beveland) 1960

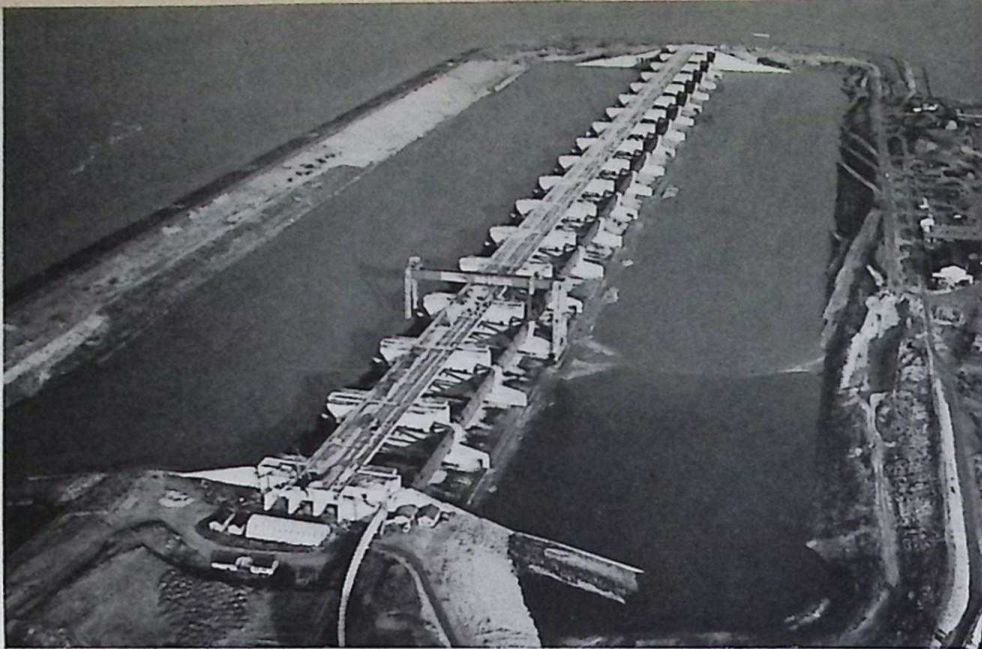
8. Grevelingendam (Verbinding Flakkee-Duiveland) 1962

9. Dam in Volkerak (Verbinding Flakkee-Brabant) —

Door de Haringvlietbrug kunnen we, na betaling, nu ook rechtstreeks van de

Overzicht van het Deltaplan.



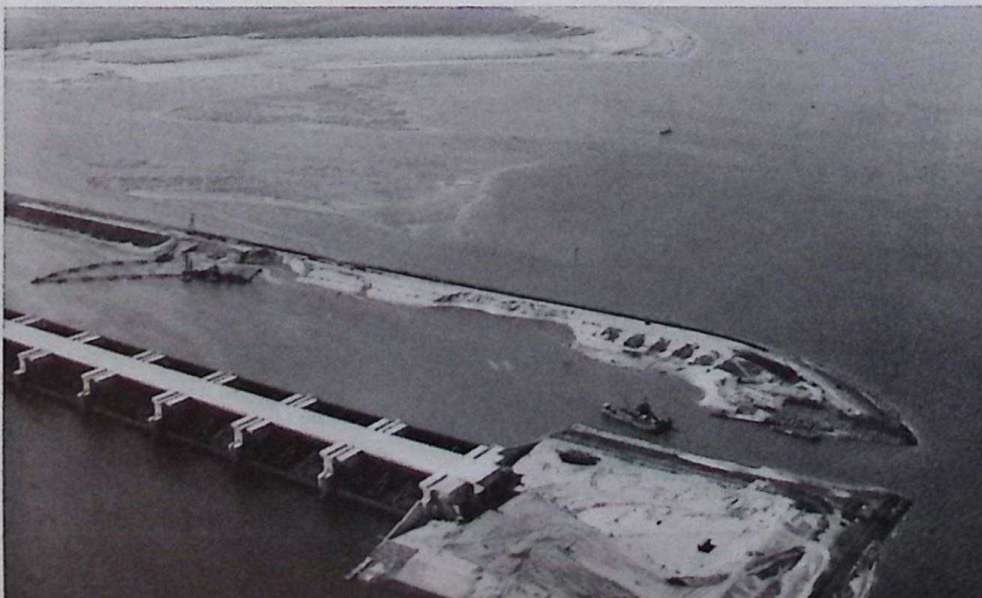


Op deze luchtfoto zijn de eigenlijke sluizen te zien en de grote Nestum-kraan (foto Bart Hofmeester).



Een gedeelte van de meer dan één kilometer lange sluisstunnel, waarin onze koperslagers de rechts zichtbare leidingen aanbrachten.

De sluizen naderen de voltooiing. Een gedeelte van de Ringdijk is hier al weggebaggerd. Iets verderop ligt de ons welbekende zuiger „Nassau Bay” (foto Bart Hofmeester).



Hoekse Waard naar Flakkee.

Een ander bijkomend onderdeel van het Deltaplan werd nog niet genoemd. Het is de ons welbekende stormvloedkering in de Hollandse IJssel, op het kaartje genummerd met 10. De afsluiting is meestal open, maar bij zeer hoge waterstanden wordt de schuif gesloten, zodat de achterliggende dijken tegen doorbraak gevrijwaard zijn.

Na dit globale overzicht moeten we terug gaan keren naar Stellendam, waar onze koperslagers zaten. Wat is hier aan de gang? Bij welk „Delta-onderdeel” hoort het?

Eerst een beschouwing vooraf. Er blijven dus twee zeearmen open, vier gaan of zijn dicht. Al het op- en afkomende water dat via zes zeearmen verwerkt werd, moet in de toekomst passeren via twee zeearmen en dat kan natuurlijk niet. In iedere zeearm trekken honderden miljoenen kubieke meters water per twaalf uren heen en weer. Daarbij komt, dat het afvloeiende water van Maas, Waal en Lek ook door dit gebied naar zee stroomt. Er moet dus een uitwateringssluis komen en niet zo'n kleintje ook.

Gekozen werd de dam no. 1. In het Haringvliet dus. Op het eerste gezicht lijkt dat onlogisch, omdat dit punt betrekkelijk dicht bij de natuurlijke uitwatering, de Nieuwe Waterweg, ligt. Maar proefnemingen hebben aangetoond, dat de belangrijkste stromingen plaatsvinden via het Haringvliet. Die proeven bestonden o.a. uit het kleuren van ijschotsen bij de Moerdijkbrug. Ook heeft men gewerkt met schuim en plastic balletjes om de stroom van het water nauwkeurig te kunnen bepalen.

De spuisluizen

De spuisluizen in de dam van het Haringvliet gaan dus dienen voor het afvoeren van het water. Bovendien moeten, na een vorstperiode, grote massa's afkomend ijs via de sluizen afgevoerd worden.

De bouw van dit sluizencomplex is een opzienbarend werk. Er zijn 17 openingen in en elke opening is 56,50 m breed. Als alle sluizen geopend zijn kan er dus water en ijs passeren door $17 \times 56,50 \text{ m} = 960 \text{ m}$. De totale sluislengte wordt daardoor meer dan 1 kilometer en dat moest midden in de monding van het brede Haringvliet gebouwd worden. Het Haringvliet is daar $4\frac{1}{2}$ km breed.

Het eerste werk was daarom het maken van een bouwput, midden in de zeearm. In februari 1957 werd daarmee begonnen. Een ringdijk van $1400 \times 600 \text{ m}$ (totale lengte $\pm 4 \text{ km}$) verrees uit zee. Toen deze dijk een ring gevormd had, werd het water uitgepompt en er ontstond een kunstmatig eiland.

In dit eiland werden 22.000 palen geheid. Twee reusachtige eindmuren en zestien betonnen pijlers vormen de zeventien



Het zeepsoppen van de leidingen voor lekkagecontrole. Links J. P. Kievit, rechts P. Verbeek.

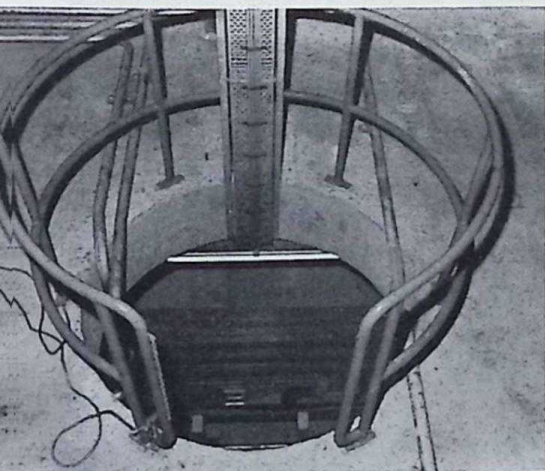
Zo behielpen onze mensen zich om hun handen te wassen. Dit is Dirk Ketting, die gebruik maakt van de „elite-wasgelegenheid”, zoals J. P. Kievit het noemde.



sluisopeningen. Op het sluisencomplex zal de toekomstige vierbaans autoweg komen te lopen, maar dat wordt wel 1971 voor het zover is.

De sluisopeningen

Iedere sluisopening is afsluitbaar met twee scharnierende stalen schuiven, één



Het gat waardoor een compressor getakeld moest worden.

aan de zeezijde en één aan de rivierzijde van de sluis. De scharnieren, vier voor iedere schuif, zijn bevestigd aan betonnen driehoeksbruggen. Iedere schuif is met vier armen aan deze scharnieren bevestigd.

De gehele sluisbouw werd overspannen door een reusachtige rijdende portaalkraan. Deze deed dienst als een machtige kruiwagen, waarmee alle lasten op de juiste plaats werden gebracht. Aldus ontstond een sluis met 17 openingen, 34 schuiven en 68 machinekamers.

De koperslagers

Het aandeel van onze koperslagers in dit machtige project was het maken en aanbrengen van een compressorinstallatie

met leidingen. Die installatie was hiervoor nodig: de 34 schuiven die het water in- en uitlaten, hebben aan de zijden oppompbare rubberbanden. Wanneer een schuif gesloten is, wordt de band opgepompt zodat er geen water tussendoor kan glijpen. Over de gehele lengte van het complex moest een hogedruk- en een lagedrukleiding gelegd worden, dus ongeveer 3 km leiding. Om de 5 meter moest een steun in het beton gemaakt worden en daarop werden de leidingen met de diverse afsluiters, filters, condenspotten enz. gelegd.

Voordat alle materiaal ter plaatse was zijn er heel wat zweetdruppeltjes gevallen, want alles moest met de hand op het werk gebracht worden. Eerst 10 meter omhoog om op de sluis te komen, dan 7 meter zakken om in de sluis tunnel te komen. De eerste leidingen gingen vlug genoeg, maar naarmate men vorderde werd de „sjouw”-afstand steeds groter.

De twee compressoren moesten halverwege de tunnel geplaatst worden. Na het gezeul met die 800 kg zware ondingen

moesten ze weer door een nauw gat naar boven getakeld worden. Een heksentoer was het.

Voor het beugelen van de leidingen werd een speciale klopboor aangeschaft. Onze koperslagers leken soms wel steenhouders. Ze moesten over een speciaal zintuig beschikken om in het beton de kiezelstenen en het betonijzer mis te houden, want anders was er geen doorkomen aan.

Ook op de schuiven moesten leidingen gelegd worden, terwijl bovendien ook nog 2800 meter manometerleiding aangelegd werd.

De hobby van J. H. Deppe (hij is trombonist in Excelsior) kwam hem in de sluisen te pas bij het doorblazen van een leiding.



Verslag van de vergadering van de ondernemingsraad, gehouden op donderdag 31 oktober 1968

De voorzitter, de heer Joh. Boele, opent de vergadering en heet een ieder hartelijk welkom. Speciaal de heren H. van Dijken, A. Meijer en L. Teeler worden als nieuwe leden van de raad verwelkomd.

Installatie.

De voorzitter memoreert het samengaan van beide bedrijven. Het installeren van de nieuwe ondernemingsraad is daar het sluitstuk van. De voorzitter verzoekt de leden een goed contact te onderhouden met het overige personeel en alle problemen in een openhartige sfeer te behandelen zodat het werk van de ondernemingsraad vruchtdragend en tot nut van het gehele personeel kan zijn.

Notulen.

De notulen van de vergadering van de ondernemingsraad, welke gehouden is op woensdag 16 oktober 1968 worden besproken en ongewijzigd goedgekeurd.

Verkiezingen.

Tot sekretaris van de ondernemingsraad wordt de heer P. Tuk met algemene stemmen herkozen.

Om een goede afspiegeling van de ondernemingsraad in de Kleine Commissie te krijgen wordt na enige discussie het aantal leden van vijf op zes gebracht. Hierdoor wordt het mogelijk een compromis te vinden tussen de voorstellen van de heren P. Tuk en J. Schop. Als leden van de Kleine Commissie worden gekozen de heren: H. Dokter, M. Hollander, A. Meijer, W. Pottuit, P. Tuk en B. L. de Weerdt. In het bestuur van de „Sociaal Voorzieningsfonds Boele” worden de leden met uitzondering van de heer C. Kroos herkozen. De heer C. Kroos heeft om gezondheidsredenen moeten bedanken. In zijn plaats wordt de heer A. Verschoor, tekenkamer machinebouw, gekozen. Mede naar aanleiding van de jongste ondernemingsraadverkiezing verzoekt de voorzitter de ondernemingsraadleden zich eens te beraden over het instellen van afdelingscommissies. In elk van deze commissies zou een ondernemingsraadlid zitting moeten hebben zodat hij beter op de hoogte kan zijn met de problemen in de afdelingen en de meningen van het personeel daarover.

Informatie-bijeenkomsten.

Er zullen een aantal informatie-bijeenkomsten gehouden worden voor de leden van de ondernemingsraad. Dit zullen zijn:

op donderdag 16 januari 1969 door de heer G. Bovenhoff.

Inleiding over directe en indirecte productie-uren, produktiviteit in het algemeen en kostenverdeling.

op donderdag 13 februari 1969 door de heer H. Stibbe.

Informatie betreffende de bedrijfsopleidingen.

Zie nota van 18 juni 1968.

op donderdag 20 maart 1969 door de heer G. Bovenhoff.

Werking, gebruik en gebruiksmogelijkheden van de Bulle Gamma 10 computer.

op donderdag 17 april 1969 door de heer J. W. L. H. Meertens, arts.

Informaties betreffende het werk van een bedrijfsarts in ons scheepsreparatie-bedrijf.

Integratie.

Zowel de direkte als de ondernemingsraad gaan in grote lijnen akkoord met het gestelde in het 2de Interim-rapport van de Integratiecommissie. Als eerste stap wordt momenteel onderzocht hoe gekomen kan worden tot een bevrozing van de tarieven. Er zal naar worden gestreefd dit zo spoedig mogelijk te doen. Of dit per 1 januari 1969 mogelijk is, is nog

niet bekend. Tegelijkertijd zal een beoordelings-systeem worden opgesteld, waarmee dan in ruime mate zal moeten worden „drooggezwoomen”. Eerst daarna zal kunnen worden overgegaan tot de volledige invoering van maandsalaris.

De sekretaris verzoekt de voorzitter over deze kwestie zo spoedig mogelijk contact op te nemen met de vakbonden en ook de ondernemingsraadleden aan de instructie-bijeenkomsten in verband met het nieuwe beoordelings-systeem te laten deelnemen. Dit zal gebeuren.

Koffieverstrekking.

Het blijkt onder de huidige omstandigheden praktisch onmogelijk te zijn om ieder personeelslid ter plaatse van het werk een kop koffie te geven. Wel is het te realiseren dat aan die personeelsleden die tot nu toe geen koffie kregen, een thermosfles en een vergoeding van f 1,— per week worden verstrekt, zodat zij zelf voor hun koffie kunnen zorgen. Eis is dan wel dat de bestaande activiteiten op dit gebied worden gestaakt. De vergoeding van f 1,— per week is belastbaar voor de loonbelasting, omdat dit bedrag door de belastingdienst als loon beschouwd wordt. Nagegaan zal worden in hoeverre het mogelijk is hier een oplossing voor te vinden.

Een der leden verzoekt in deze zaken zoveel mogelijk één lijn te trekken. Hoe zal de koffievoorziening op de bedrijfs- en bazenkantoren in het vervolg plaatsvinden? Wat gebeurt er op het hoofdkantoor? De voorzitter verzoekt de leden van de Kleine Commissie deze vraagpunten in haar bijeenkomsten met personeelszaken verder te bespreken.

Wijziging van uitbetaling maandsalarissen.

Naarmate de bedragen, welke met de salarisbetaling in kontanten gemoed zijn, stijgen, worden ook de daaraan verbonden bezwaren groter. Met het oog hierop en om zoveel mogelijk aansluiting te krijgen met veranderde betalingsgewoonten is het wenselijk de uitbetaling per bank of giro te laten plaatsvinden.

De mogelijkheid tot betaling in kontanten wil men echter niet helemaal laten vervallen, omdat het nu eenmaal voor de meeste gezinnen gemakkelijk is om aan het eind van de maand over een bepaald bedrag in kontant geld te beschikken. Daarom behelst het voorstel dan ook dat op verzoek maximaal 25% van het netto salaris, naar boven afgerond op f 50,— of een veelvoud daarvan, kontant uitbetaald kan worden.

De ondernemingsraad gaat met deze wijziging akkoord. Wel zullen er vooraf een aantal praktische punten verder gedetailleerd en toegelicht moeten worden. Beambten-vertegenwoordigers uit de ondernemingsraad zullen hierover op maandag 4 november een gesprek hebben met het hoofd van de administratie. Dit is inmiddels gebeurd.

Uitbetalingsdata in 1969.

Op verzoek van de ondernemingsraad zullen diverse gegevens zoals de data van uitbetalingen, de vakantieperiode en de vastgestelde snijperdagen met een kalender van 1969 op een geplastificeerd kaartje worden gedrukt en aan het personeel worden uitgereikt.

Wijziging spreekuur ondernemingsraad.

Om de contacten van de sekretaris met de bedrijfsleiding en personeelszaken efficiënter te laten verlopen zal het spreekuur van de ondernemingsraad met ingang van 2 januari 1969 op donderdag in plaats van op maandag gehouden worden.

Buitenlandse werknemers.

De voorzitter deelt mee dat hoewel er veel aandacht en geld aan de werving van Nederlandse werknemers wordt besteed het resultaat zeer gering is. Om de werkgelegenheid voor

het huidige personeel te waarborgen moeten we er toe overgaan meer buitenlanders in dienst te nemen, ondermeer omdat buitenlandse werkkrachten bepaalde functies vervullen, die niet volledig door Nederlandse werknemers kunnen worden bezet.

Dit stelt daarmee het bedrijf in staat werk aan te trekken voor iedereen. We moeten er voor zorgen dat de huidige klantenkring gehandhaafd blijft en wordt uitgebreid.

Om de huidige klantenkring tot tevredenheid te helpen moeten we onze aannemingsmaatstaven hoog houden.

Daar we met Spaanse werknemers goede ervaringen hebben en er geheel op ingesteld zijn, willen we binnenkort weer een aanvraag indienen.

Met de aanvraag gaat de ondernemingsraad akkoord mits er eerst met de vakbonden wordt overlegd.

De sekretaris vraagt of het niet verstandig is bij de introductie van nieuw personeel de ondernemingsraadleden in te schakelen. Zij zouden bijvoorbeeld in eerste instantie met het nieuwe personeelslid het bedrijf kunnen rondgaan. Dit wordt in studie genomen.

Werken op zaterdag en zondag.

De in bijlage gegeven vertaling van een brief van de Noorse Agent van Boele is zuiver informatief bedoeld. De voorzitter meent dat het van belang is dat de ondernemingsraadleden weten hoe men in rederskringen denkt en rekt. Zij geven de voorkeur aan werven die dag en nacht en ook gedurende de week-ends service kunnen verlenen. Daar moeten we ons op instellen.

Een der leden zegt het zeer te betreuren dat hij de briefschrijver niet kan zeggen dat er waarden zijn die boven de waarde van de Noorse Kronen uitgaan. Hij is bereid voor zover mogelijk 's-avonds, 's-nachts en op zaterdag te werken maar per se niet op zondag (noodsituaties uitgesloten).

De voorzitter — hoewel hij er persoonlijk anders over denkt — heeft altijd de mening van hen die op zondag uit principe niet werken gerespecteerd en zal dit ook blijven doen. Desalniettemin is hij van mening dat er toch zonodig op zondag zal moeten kunnen worden gewerkt.

Rondvraag.

Een zestal leden maakt gebruik van de rondvraag:

a. Wordt er dit jaar weer een excursie naar de tentoonstelling „EUROPORT” georganiseerd?

Ja, dit zal door personeelszaken worden verzorgd.

b. Wanneer wordt de totale loonsom, vanaf 1 januari van een bepaald jaar tot en met de betreffende loonperiode, op de loonslip vermeld?

Met ingang van januari 1969.

c. Wordt er weer een kerstpakkiet verstrekt?

Ja, dit zal de Kleine Commissie-leden worden getoond op hun eerstvolgende vergadering.

d. Is men nog actief bezig met het aantrekken van een Hoofd-Personeelszaken?

Ja!

e. Vragensteller heeft gekonstateerd dat de transportploeg op zaterdag de werf schoonmaakt. Moet dit per se op zaterdag?

Dit geschiedt zo nu en dan, maar dan ook zeer grondig. Daar is in de normale werktijd geen tijd en geen gelegenheid voor.

f. De wijze waarop het loon op f 5,— wordt afgerond is iedere werknemer nog niet geheel duidelijk. Er zal een duidelijke uiteenzetting in de loonzakjes worden gedaan.

g. Zou overeenkomstig de uitslag van de ondernemingsraadverkiezing de heer Smalheer niet door de heer Zanting moeten worden vervangen?

Gelach!!!!!!

(Laat vragensteller achteraf toch gelijk heb-

(Vervolg op pag. 11)

De heer B. A. v. d. Graaff benoemd tot adjunct-directeur

Het besluit van commissarissen en directie om onze algemeen bedrijfsleider, de heer B. A. v. d. Graaff, met ingang van 27 november 1968 de persoonlijke titel van adjunct-directeur te verlenen, is niet van vandaag of gisteren.

Geruime tijd geleden was de gedachte gerezen de heer v. d. Graaff deze titel te verlenen, maar men heeft er mee gewacht om het samen te laten vallen met een andere mijlpaal in zijn leven, namelijk zijn 60ste verjaardag. Angstvallig

werd daarom, om het element verrassing ten volle uit te buiten, het grootste stilzwijgen over zijn aanstaande benoeming bewaard.

't Ging zo: 's morgens vond onze bedrijfsleider zijn bureau uitgedost als op de foto te zien is. 's Middags om vier uur ontving hij de telefonische boodschap: „Wilt u even in de directiekamer komen?” Totaal onbewust van wat hem te wachten stond, stapte hij de directiekamer binnen om daar tot zijn verbazing zijn echtgenote aan te treffen. „Hé, jij hier?” liet hij zich beduusd ontvallen en... herstelde zich snel met „leuk, zeg”, waarna hij ontdekte, dat zijn vrouw niet de enige onverwachte aanwezige was. Om de tafel waren onze commissarissen, de heren ir. W. E. R. van Herwijnen, mr. A. Blussé van Oud-Alblas en ir. F. van Hattum en de directie gezeten.

De heer van Herwijnen trad als woordvoerder op en had daarmee de dankbare taak om de jarige mededeling te doen van zijn benoeming. Onnodig te vertellen, dat de heer v. d. Graaff moeite had om alles snel te verwerken.

Om half vijf werd de benoeming in de directiekamer aan het stafpersoneel en de kleine commissie van de Ondernemingsraad meegedeeld en op hetzelfde tijdstip werden de mededelingborden voorzien van de bekendmaking. De heer G. de Jong durfde het aan om namens het aanwezige personeel naar voren te



treden om, zo uit het vuistje, de jarige en zijn echtgenote te complimenteren. Het kwam hem daarbij goed van pas dat hij een gedicht op de algemeen bedrijfsleider gemaakt had, dat eigenlijk bestemd was voor een onderonsje. Het succes was daverend. Vooral toen de dichter een telefoongesprek van de heer v. d. Graaff nabootste dat hem ten voeten uit typeerde.

Zo werd deze verjaardag een hoogtepunt in het leven van degene, die we allemaal kennen als de man, wiens leven geheel met het bedrijf verweven is en waarvoor hij dag en nacht klaarstond en staat. Daarin gesteund door een echtgenote voor wie dat lang niet altijd gezellig moet zijn, maar die er een open oog, oor en... hart voor heeft.

Daarom: beiden van harte proficiat!

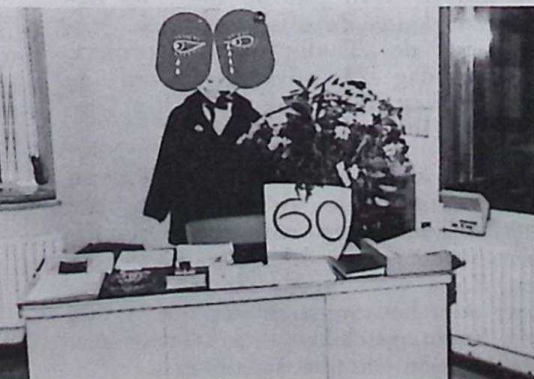
Felicitatietelegram van de assistenten.



Zijn bureau was „versierd”.

Na de mededeling van de benoeming ... de heer Van Hattum kijkt belangstellend toe.

De heer G. de Jong begint met het voorlezen van zijn gedichtenbundel.



November- december op de werf

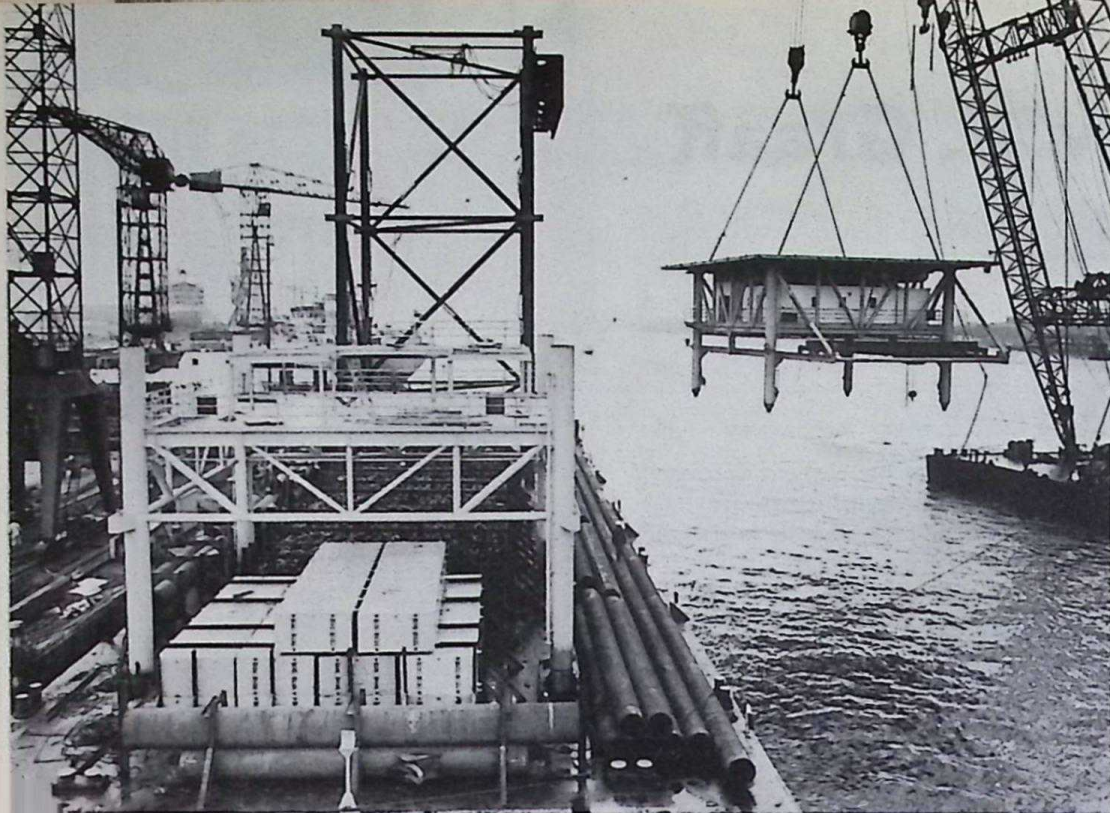
„Schoon-schip” maken...

Natuurlijk is het min of meer toeval-
lig, maar het feit is er niet minder om.
Met het verslijten van de kalender
lijkt het erop alsof allerlei kleine du-
veltjes uit het niets opdoemen die ons
met valse grijns voorhouden „denk er-
om, klaar voor de jaarwisseling”.

Nu we dit schrijven, de laatste no-
vember-zaterdag, zijn de koperslagers,
in een kilmakende oostenwind, zo'n 30
meter boven de begane grond, bezig
met het fitten van de laatste pijplei-
dingen aan de 4-poots jacket, reeds ge-
laden op de ponton „BRHM 7”. On-
der hen, op de ponton, is assistent
Koppenaar met ijzerwerkers, transpor-
teurs en lassers bezig met het stuwen
van zo'n 3000 ton materiaal, van hein-
de en ver aangevoerd (foto 1). Dit ma-
teriaal is bestemd voor het nieuwe
boorproject van de Shell-BP combina-
tie in de golf van Guinee, voor de Ni-
geriaanse kust (weet u, waar ook het
Portugese eiland St. Tomè ligt, bekend
van de Biafraanse hulpacties). Met het
vertrek van de bak, op 2 december,
zeiden we ook „dáág CO 8900”. Een
opdracht met veel moeilijkheden en ha-
ken en ogen ligt weer achter ons. Het
grote apparaat, in 2 delen door ons
vervaardigd onder CO no. 9000, te
zien op foto no. 2, is een „pontoon”
bestemd om kilometerslange pijplei-
dingen in zee te leggen. Op 6 december
ging het met de pijpenlegger „Gordon”
ook naar Nigeria.

We blijven even „in de olie” of lie-
ver gezegd, in „de offshore” hoek. Im-
mers, ook de „Thulin” is zo'n project.
Op maandag 25 november werd de
eerste zijkast-sektie aan het schip „ge-
hangen” (foto 3).

In totaal krijgt het schip 16 stuks van
deze sekties, alle zo'n 35 ton per
stuk, om het schip een grotere stabili-
teit en een groter dekoppervlak te ge-
ven. Zo u weet wordt dit schip onder
meer door het monteren van een \pm 700
tons kraan, geschikt gemaakt voor o.a.
het plaatsen van booreilanden.



1. Op de bak „BRHM 7” plaatsten we 3000 ton materiaal. Als laatste gaat hier de „control unit” met accommodatie per ir. J. G. Snip op de bak.

3. P. G. Thulin... stukkie breder maken.



Tussen neus en lippen maakten we dan ook nog, o.a. voor het „Hewett A” booreiland waarop zich kortelings een gasontploffing voordeed, een aantal dekversterkingen en nieuwe kraanfundaties. Alles met haast, haast en nog eens... enfin, het is weer achter de rug.

De bauxietbakken 1035/36 zijn inmiddels afgeleverd. De laatste bak was wat onwillig met aflopen, maar na wat nachtelijk gesjouw ging hij dan toch, weliswaar één „tij” later.

De 1033, het dubbelrompschip, zal als u dit leest, midden in haar proeftochtperiode zitten. De bouwtijd voor de ijzerwerkers was krap, maar minstens zoveel hulde voor bankwerkers, koper-slaggers, timmerlieden en schilders, die ook onmogelijke dingen waar moesten maken.

De „Tak 10” kreeg nog niet veel aandacht, hoewel baas Hollebrandse met zijn mensen de bak bouwrijp maakte voor het ontvangen van haar nieuwe dek. Ook hieraan gaan we nu even „doordouwen”.



2. De ponton (CO 9000), klaar voor verscheping.

BELANGRIJKE WIJZIGING VAN DE PENSIOENREGELING IN DE METAALINDUSTRIE

(Bedrijfspensioenfondsen voor de Metaalindustrie).

Naar het zich laat aanzien zal per 1 januari 1969 de nieuwe pensioenregeling van het Bedrijfspensioenfonds voor de Metaalindustrie (BPF) in werking treden.

Vooruitlopend op de uitvoerige brochure die in het eerste kwartaal van het volgende jaar aan een ieder zal worden uitgereikt, willen wij nu alvast even aandacht aan deze nieuwe pensioenregeling besteden.

Heel in het kort houdt de nieuwe regeling het volgende in.

Wie zijn deelnemers?

Alle werknemers in de Metaalindustrie zowel mannen als vrouwen van 25 jaar tot 65 jaar ongeacht de hoogte van hun loon of salaris nemen deel aan de nieuwe pensioenregeling. (Geen verschil tussen uurloners en beampten).

Wat zijn de pensioenrechten?

Na volledige deelnemerstijd van 40 jaar in het nieuwe systeem — dus te beginnen met 1 januari 1969 — krijgt men tot een loon of salaris van f 18.400 per jaar met inbegrip van A.O.W. uitkering als gehuwde op 65-jarige leeftijd een pensioeninkomen (Ouderdomspensioen) van 70 procent van het laatst genoten loon of salaris.

Deze f 18.400 (bovengrens) wordt van jaar tot jaar gekoppeld aan de index van de A.O.W. premiegrens. Bij de be-

paling van het laatst genoten loon/salaris worden na de 55-jarige leeftijd wel de verhogingen meegeteld die voortvloeien uit algemene verhogingen van de C.A.O.lonen/salarissen maar niet de verhogingen die persoonlijk worden toegekend, b.v. als gevolg van promotie.

Voorbeeld:

loon/salaris op 65-jarige leeftijd f 12.000, gehuwd, 40 dienstjaren, ná 1 januari 1969 en ná 55-jarige leeftijd geen persoonlijke verhogingen, het ouderdomspensioen zal dan zodanig zijn dat pensioen en A.O.W. uitkering tezamen 70 procent zal zijn van f 12.000 is f 8.400.

Onder loon wordt in dit verband verstaan het loon gebaseerd op uurloon en tarief en vakantietoelag.

Onder salaris: salaris en vakantietoelag.

Met overuren, winstuitkering, kinderbijslag e.d. wordt zowel bij de berekening van de premie als bij de bepaling van het eindloon/salaris geen rekening gehouden.

Het weduwenpensioen zal evenals nu 65 procent van het ouderdomspensioen bedragen.

Bij overlijden van de deelnemer vóór het 65ste jaar, te berekenen over het laatst genoten loon/salaris en met een deelnemingstijd als ware de deelnemer

tot het 65ste jaar in leven en deelnemer gebleven.

Het wezenpensioen zal evenals nu 13 procent van het ouderdomspensioen zijn, is 20 procent van het weduwenpensioen met verdubbeling voor volle wezen.

Wat kost dit alles?

Voor wat betreft het jaar 1969 zal de premie voor deze nieuwe pensioenvoorziening niet veel afwijken van de huidige premie. Voor de volgende jaren echter zal een premiestijging plaatsvinden.

De premie wordt door de werkgever en werknemer tezamen betaald (voor de werknemer een bepaald maximum).

Voor degenen, die geen 40 dienstjaren na 1 januari 1969 kunnen halen — en dat zijn de meesten van ons — zijn een aantal speciale regelingen getroffen. We komen hierop nog uitvoerig terug als de regeling definitief is ingegaan. Tegelijk met het verschijnen van de brochure zullen we dan alles nog eens goed onder de loep nemen.

Ondernemingsraad (vervolg van pag. 9)

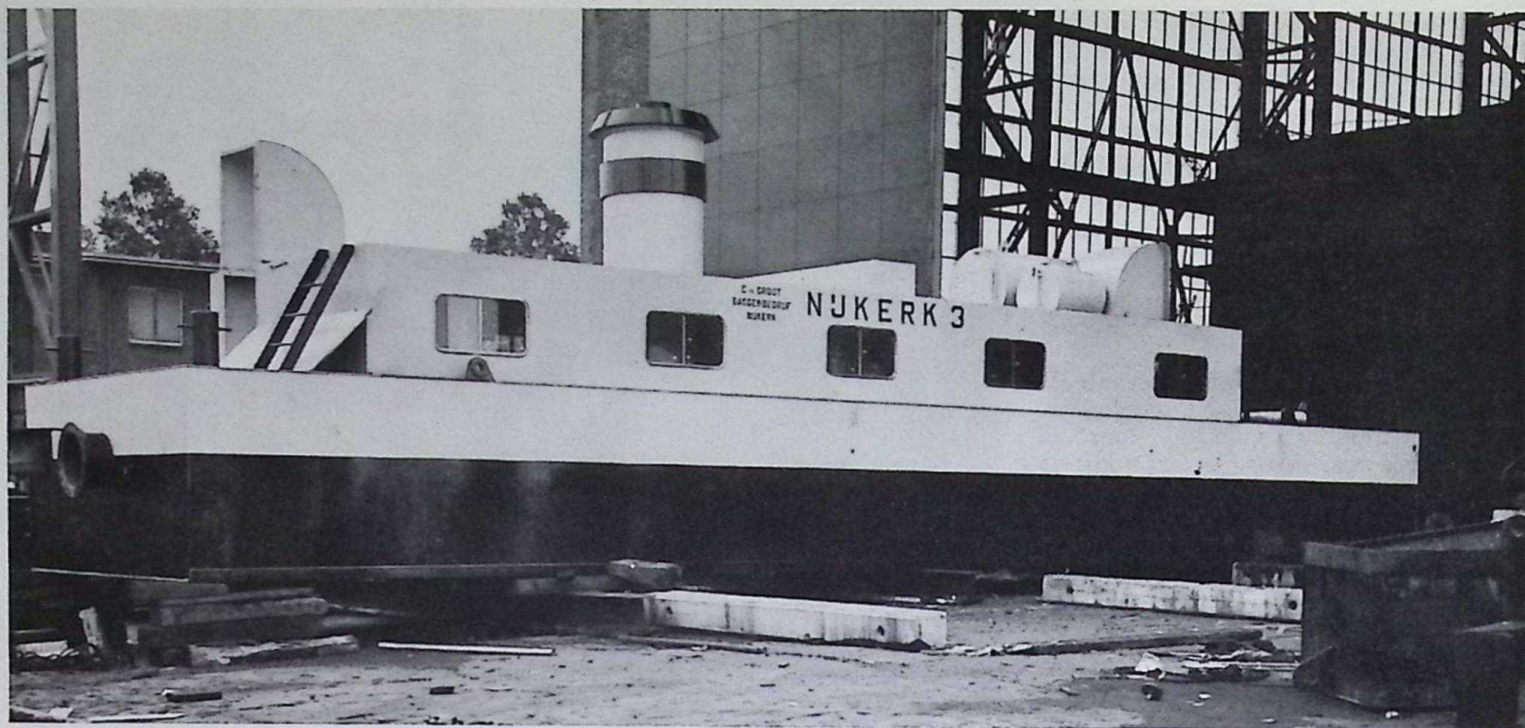
ben, en dat voor een nieuw lid op de éérste vergadering).

De voorzitter deelt mee: dat:

- op 15 november de veiligheidsinspekteur is uitgenodigd voor een nader gesprek;
- op 18 november de heer J. G. Geutjes, bedrijfsleider werfzaken, in dienst treedt;
- er weer infekties ter voorkoming van griep zullen worden gegeven.

Sluiting.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de vergadering.



GRONDIG WERK VOOR GRONDWERK

Een eigenaardig karwei kregen onze binnenbankwerkers in november op te knappen. Ze moesten onder CO 9025 een motoreenheid in elkaar zetten. Die eenheid bestond uit een motor, een tandwielkast en een zandpomp. Dat geheel moest op een rupswagen gemonteerd worden. Leidingen werden gemaakt en het gehele geval moest „rijvaardig” gemaakt worden.

De naam van het ding: grondpersinstallatie

*Opdrachtgever : Baggerbedrijf en Machinefabriek
C. de Groot N.V., Nijkerk.*

Lange tijd heeft deze installatie in en buiten de machinefabriek gestaan en allicht hebt u zich afgevraagd, wat men in vredesnaam met zo'n ding moest doen.

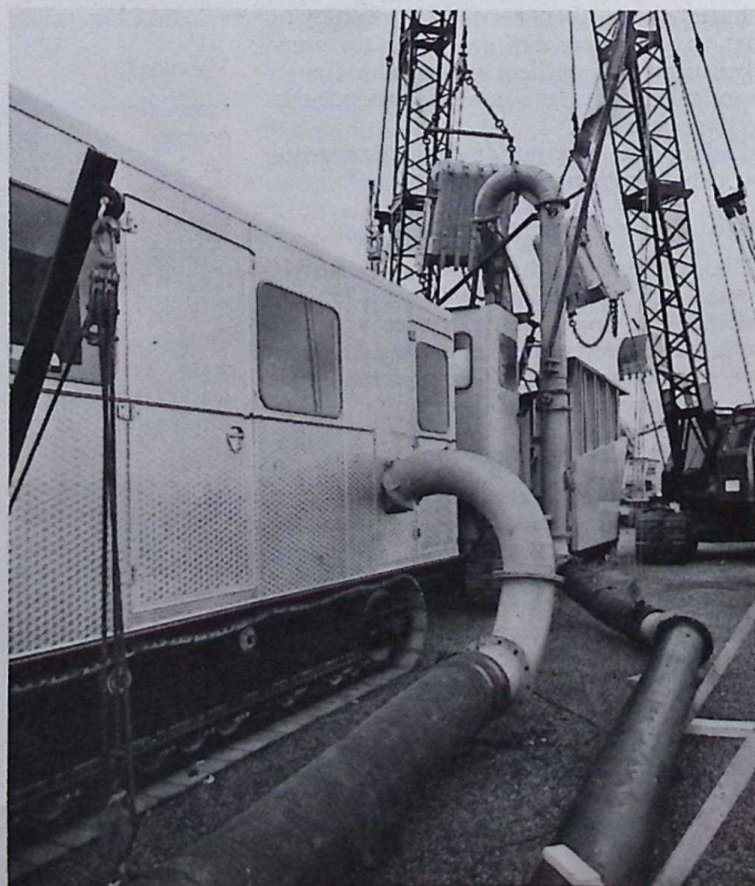
Het zit zo. Een grondpersinstallatie is een door N.V. de Groot uitgedacht en beproefd systeem om (afgegraven) grond snel over korte of langere afstanden te kunnen vervoeren. De normale werkwijze is, dat een dragline de grond ophapt en in een vrachtauto slingert. Het nadeel hiervan is, dat de auto dikwijls over slappe grond moet rijden. En hoewel men zich dan behelpt met rijplaten is die manier van transport, vooral bij slecht weer, lang niet je dat.

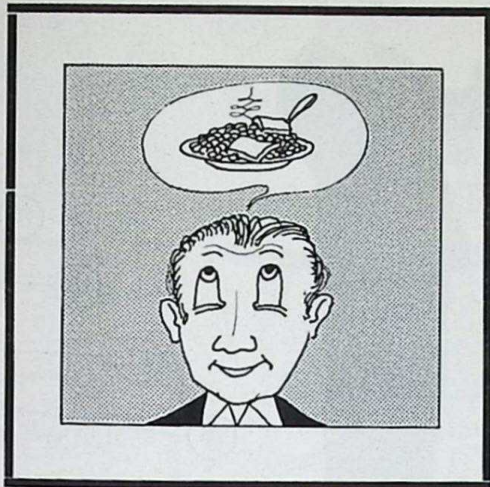
De Groot N.V. levert nu een installatie, die bestaat uit een trechter, een grondpomp en een waterpomp. Achter de installatie liggen altijd, dicht naast elkaar, twee pijpleidingen. De dragline gooit de opgehapte grond in de trechter en de waterpomp spuit, via de éne pijpleiding, water in de trechter, zodat het daarbinnen een blubbermassa wordt. Dit mengsel wordt er door de grondpomp uitgezogen via de tweede leiding en over grote afstand weggespoten.

Dat is het systeem. Hoe ver kan de installatie de natte grond wegsputten vraagt u? Wel, dat is ongeveer 2 à 3 km. Moet men over nog grotere afstanden grond verzetten, dan kan dat ook, maar dan moeten er opjaagstations tussen gemaakt worden. En dat zijn nu die dingen die we eind vorig jaar gemaakt

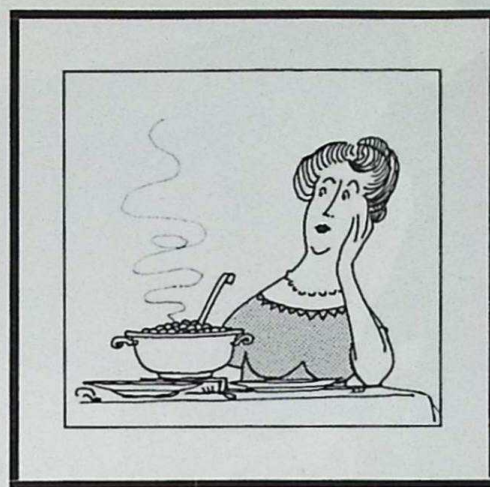
hebben. U herinnert ze zich misschien nog wel als u de foto bekijkt. Het waren de Nijkerk 2 en 3, gebouwd onder de bouwnummers 1030-1031.

De installaties worden door N.V. de Groot gemaakt en geleverd, maar de capaciteit van haar machinefabriek is niet toereikend om al het werk zelf te doen. Vandaar dat onze bankwerkers een flink stuk werk ervan toegeschoven kregen.





BRUINE
BONEN
MET
SPEK
.....
HET EINDE



RIEN TOL WAS EEN PAAR MINUTEN TE LAAT VOOR HET PONTJE

„Bruine bonen met gebakken spek - dat is het einde”, vindt Rien Tol. Dat is dan ook een uitgesproken kostje voor een ijzerwerker. Het water kwam Rien Tol al in de mond, toen hij in de Botlek van boord van de „Har Addir” stapte om met de gereedstaande auto terug naar de zaak te rijden.

„Rijen chauffeur en opschieten een beetje want mijn vrouw heeft bruine bonen met spek gekookt en dat is het einde”. Instemmend gemompel van de collega's.

„... En mijn vrouw kan het allemachtig goed klaarmaken, al zeg ik het zelf. De bonen allemaal opengekookt, weet je wel en dan van die lekkere knapperige bruine spekstukkies derin... o, o, o, ... hou op... het einde...”. Hij maakte met de rug van zijn hand dat heerlijke, welbekende gebaar langs zijn lippen en liet daarbij een slurpend geluid horen. „Rijen, Piet”. Gelach in het busje.

't Zat chauffeur Piet niet erg mee in het verkeer. Druk tot en met - stoplichten allemaal tegen. En wat Rien vreesde, gebeurde. Hij woont in Capelle a.d. IJssel en moet daarom met het bootje mee. Het bootje was net weg, toen ze bij de zaak arriveerden. De goeie stemming van Rinus begon aanzienlijk te dalen. Assistent van Es wist aan deze daling een halt toe te roepen door een taxi te bestellen voor mijnheer Rinus. Maar zoals U ook wel eens ervaren zult hebben: als het eenmaal tegen zit.... De taxi kwam een kwartier te laat. Eindelijk, daar was ie.... Het bruine-

bonen-visioen begon weer enig perspectief te krijgen. Werd weer de kop ingedrukt toen de rode lichten van de Van Brienoordbrug aanfloekten. Er kwam een bok tergend langzaam door en van de andere kant nog een zeeschip net gerepareerd bij Boele.



Eindelijk ging de klep zakken. „Karren chauffeur, eindelijk, eindelijk naar de bruine bonen. Lust je die ook zo graag? 't Einde, hè?”

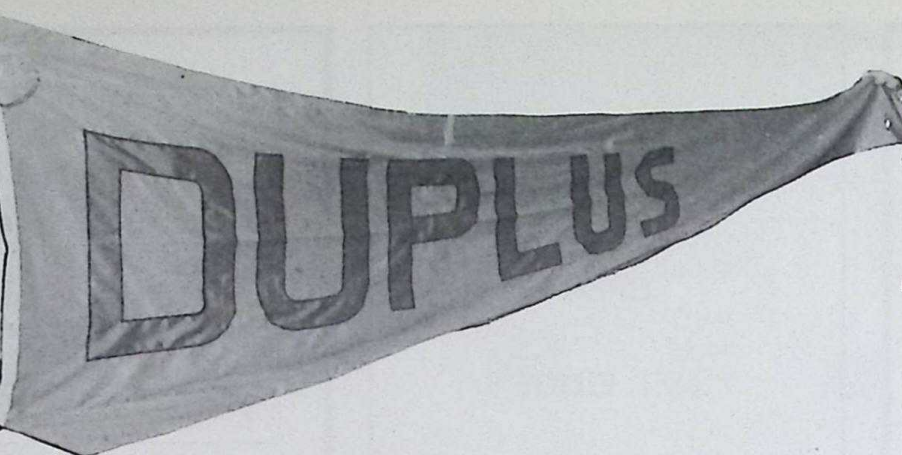
De Algerbrug stond ook open. Maar dat duurde maar tien minuten. Vervelender was, dat de taxi net over de brug een lekke band kreeg. En nog steeds bleef Rinus heer, zij het met de grootste moeite. Hij wilde de chauffeur gaan helpen met het bandwisselen. En U kunt het geloven of niet, maar... de krik was kapot.

Rinus raakte eerst met zijn vinger klem tussen krik en auto (waarbij hij heel even geen heer was) en offerde zich daarna op om, inwendig razend, scheldend en tierend, naar een garage te lopen om een krik te lenen.

Eindelijk kwam hij, tegen achten, thuis. Nieuwe teleurstelling. Vrouwen reageren altijd vreemd. In plaats dat ze blijdschap tonen bij je veel te late thuiskomst, beginnen ze je verwijten te maken. „Schande om me zo met het eten te laten wachten - kon je niet bellen? - gaat Boele voor mij?”... afijn, onnodig uit te leggen, dat Rinus niet reageerde met een innige omhelzing. Maar hij bleef nog steeds heer, al was het op het randje. „Geef me assieblief te eten” was zijn belangrijkste tegenargument, want hij verrekte van de honger.

„Te eten? 'k Heb geen warm eten meer. 'k Dacht dat je wel bij Arie Kooy warm gegeten zou heben”.

En dat was echt het einde. Toen knapte Rinus af. Toen zei hij dingen, die beslist strijdig zijn met de Kerstgedachte....



IN HAAR ELEMENT

De doopster, mevr. D. E. C. de Block-van Lede, overhandigde de naamvlag aan de heer D. C. G. v. Dijk, president-commissaris van „Buitengaats“.

In de reeks van bijzondere vaartuigen welke in de loop der jaren bij ons op de werf gebouwd zijn, neemt het dubbelrompschip „Duplus“ een plaats apart in. In de naam vinden we het begrip van het „dubbele“ terug. Denk b.v. maar eens aan „duplex“. Dat deze „Duplus“ zijn naam alle eer aandoet, blijkt uit het feit dat het schip niet alleen uit twee rompen bestaat, maar zelfs ook in twee fasen te water gelaten werd. Dat het bouwen van dit vreemdsoortige vaartuig niet eenvoudig zou zijn en door zijn gebogen vormen veel vakmanschap zou vragen, stond van tevoren reeds vast, want er is haast geen stukje recht aan.

Maar dat ook de tewaterlating grote problemen met zich zou brengen stond eveneens als een paal boven water. Maar evenals voor de tewaterlating van de „Tak 9“, groeide een scheepsbouw-„meesterlijk“ plan in de tijd dat de „Duplus“ alleen nog maar ontwerp was. Zo iets zou je in een dok moeten bouwen - ja, maar dan blokkeer je het dok veel te lang voor reparatie-opdrachten - jammer dat 't nieuwe dok - 't nieuwe dok - als we nu eens En zo gebeurde het.

Eén van de drie secties van ons nieuwe dok werd in snel tempo opgetrokken en in deze doksectie werd de „Duplus“ gebouwd. Op 12 november gleed de doksectie met schip en al te water en twee dagen later vond de eigenlijke tewaterlating plaats door bouwnummer 1033 „gewoon“ uit te dokken. Nou ja, gewoon Een sectie voor een nieuw

dok is nu nog niet bepaald een compleet dok.

't Kostte de mensen die dit alles uit moesten dokken heel wat hoofdbreken, maar dank zij alle goede voorbereidingen kon onze directeur de heer G. J. Boele aan de echtgenote van de minister van economische zaken verzoeken om de doop te verrichten alsof iets dergelijks voor Boele's Scheepswerven dagelijks werk is.

Mevrouw D.E.C. de Block-van Lede liet de champagnefles tegen de boeg uiteenspatten en onder het geloei van de scheepsfluiten van de sleepboten gleed het schip het dok uit.

Zoals u wellicht zult weten is het schip gebouwd naar een ontwerp van ir. J. J. Stenger uit Den Haag in opdracht van de Nederlandsche Maatschappij voor Werken Buitengaats (Netherlands Off-shore Company).

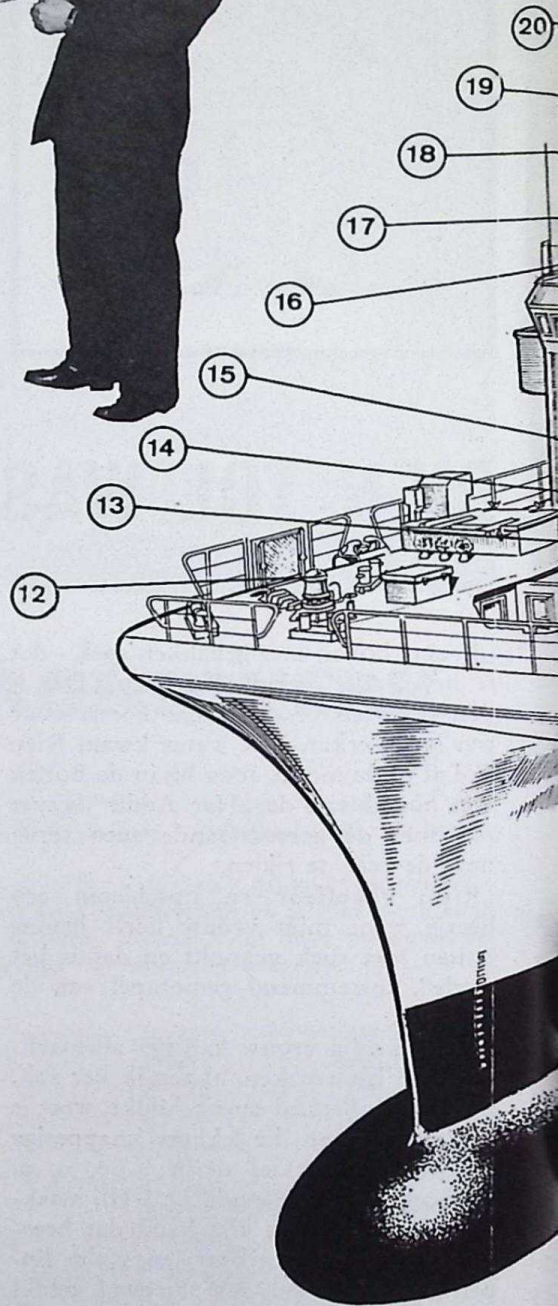
Deze maatschappij nu is een combinatie van de „groten“ op baggergebied in Nederland.

De „Duplus“ is gebouwd volgens de hoogste klasse Bureau Veritas en de voornaamste gegevens zijn:

Lengte over alles 40 m; breedte 7 m; holte 10,9 m; diepgang 5,2 m; diameter centrewell 7 m.

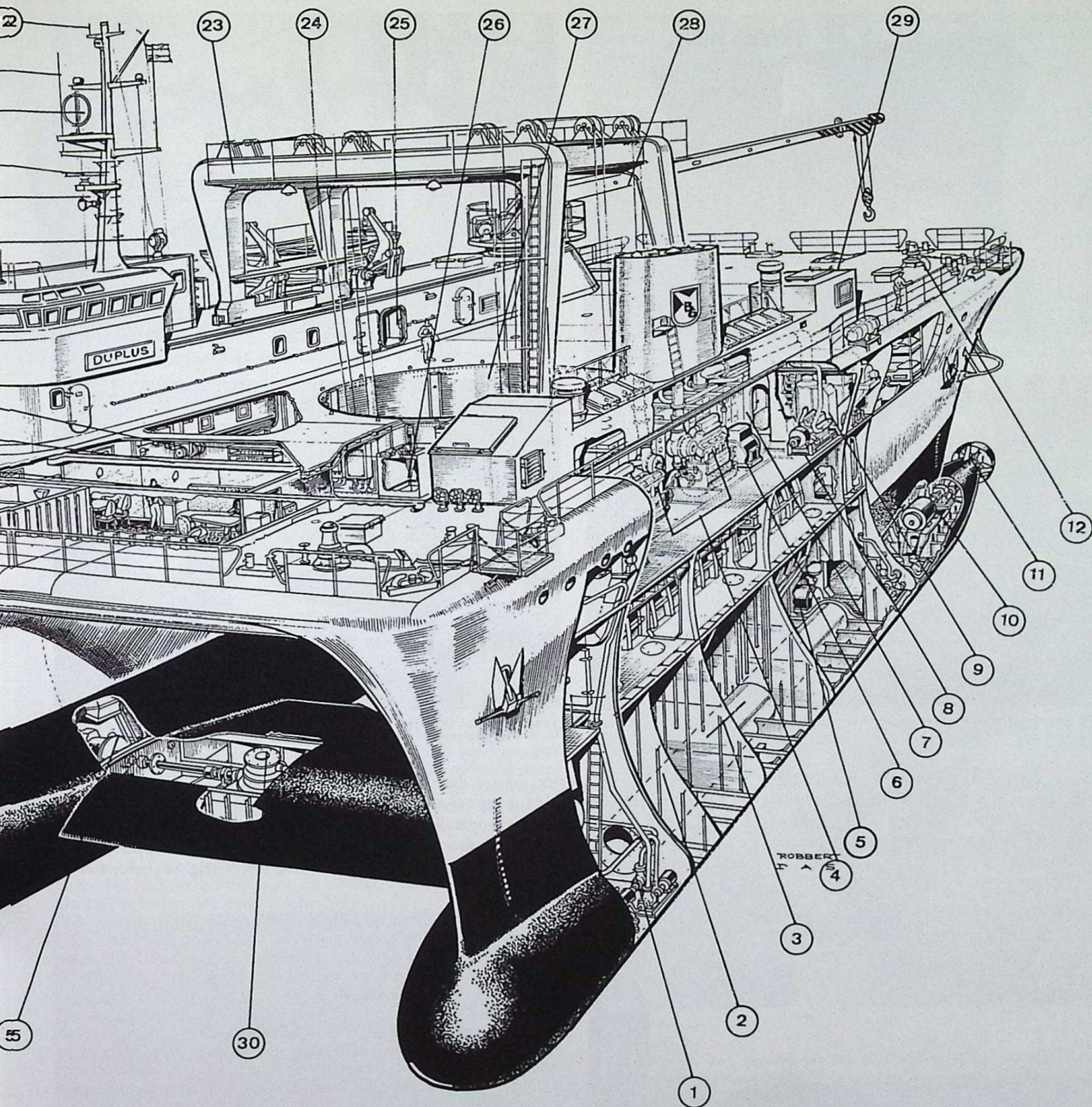
De indeling van het schip kunt u naar hartelust bestuderen op de opengewerkte tekening.

Het schip zal worden gebruikt voor bodemonderzoek; daarom is boven een groot rond gat midscheeps een rijdende portaalkraan met een hefvermogen van 75 ton aangebracht. Deze kraan nu kan



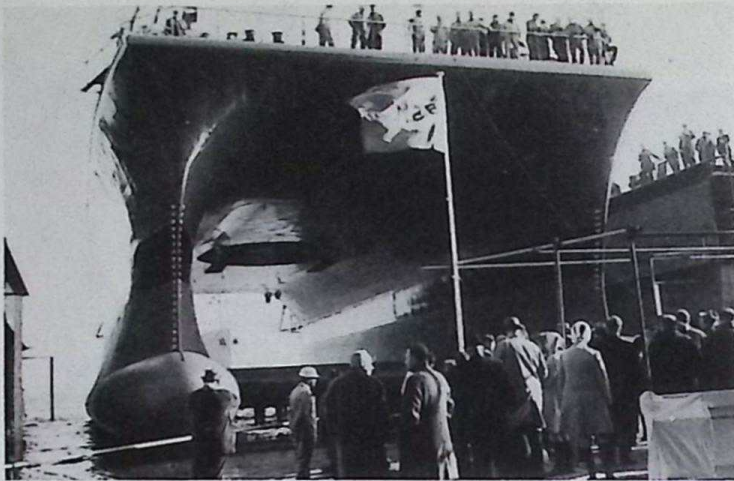
een duikklok of ander zwaar stuk uitrusting tot op de zeebodem laten zakken. Verder is er nog een draaikraan met een hefvermogen van 20 ton. Voor onderzoek van de grondmonsters is een laboratorium geïnstalleerd, terwijl er voor de duikers een decompressiekamer aanwezig is. Het schip biedt accommodatie aan 24 man.

In de machinekamer bevinden zich twee



Werkspoor dieselmotoren van elk 1500 pk, een Kromhout diesel van 190 pk en een Samofa nooddiesel van 24 pk. De voortstuwing geschiedt door twee verstelbare Lips-schroeven, aangedreven door twee Heemaf elektromotoren van elk 850 pk. Is de „Duplus” op de plaats van het onderzoek aangekomen, dan zorgen vier Voith Schneider propellers, aangedreven

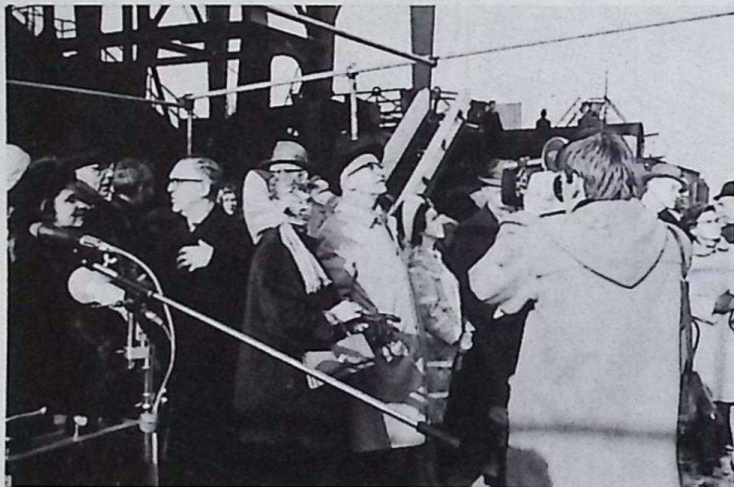
- | | |
|---|---|
| 1. Pompkamer. | 16. Magnetisch kompas. |
| 2. Ballasttank. | 17. Zoeklicht. |
| 3. Brandstoftanks. | 18. Misthoorn. |
| 4. Hoofdmotoren. | 19. Radarscanner. |
| 5. El. aandrijfmotor voor V.S.-propeller. | 20. Richtingzoeker. |
| 6. Hoofdgenerator. | 21. Decca-antennes. |
| 7. Schakelbord. | 22. Decca Hi-fix antennes. |
| 8. Hulpdieselgenerator. | 23. Portaalkraan. |
| 9. Stoomgenerator. | 24. Man-overboord-boot. |
| 10. El. voortstuwingsmotor. | 25. Duikcentrum. |
| 11. Verstelbare schroef in straalbuis. | 26. Hellingmeter voor dyn. positioning. |
| 12. Kaapstander. | 27. Centrewell. |
| 13. Messroom voor bemanning. | 28. Draaikraan. |
| 14. Laboratorium. | 29. Hoofdlier. |
| 15. Zelfinstellende lier voor dyn. positioning. | 30. Voith Schneider propeller. |



Alles is gereed voor de uitdocking.



Op dit moment knalde de champagnefles tegen de sloopshuid.



De televisiecamera gericht op de heer en mevrouw Stenger.

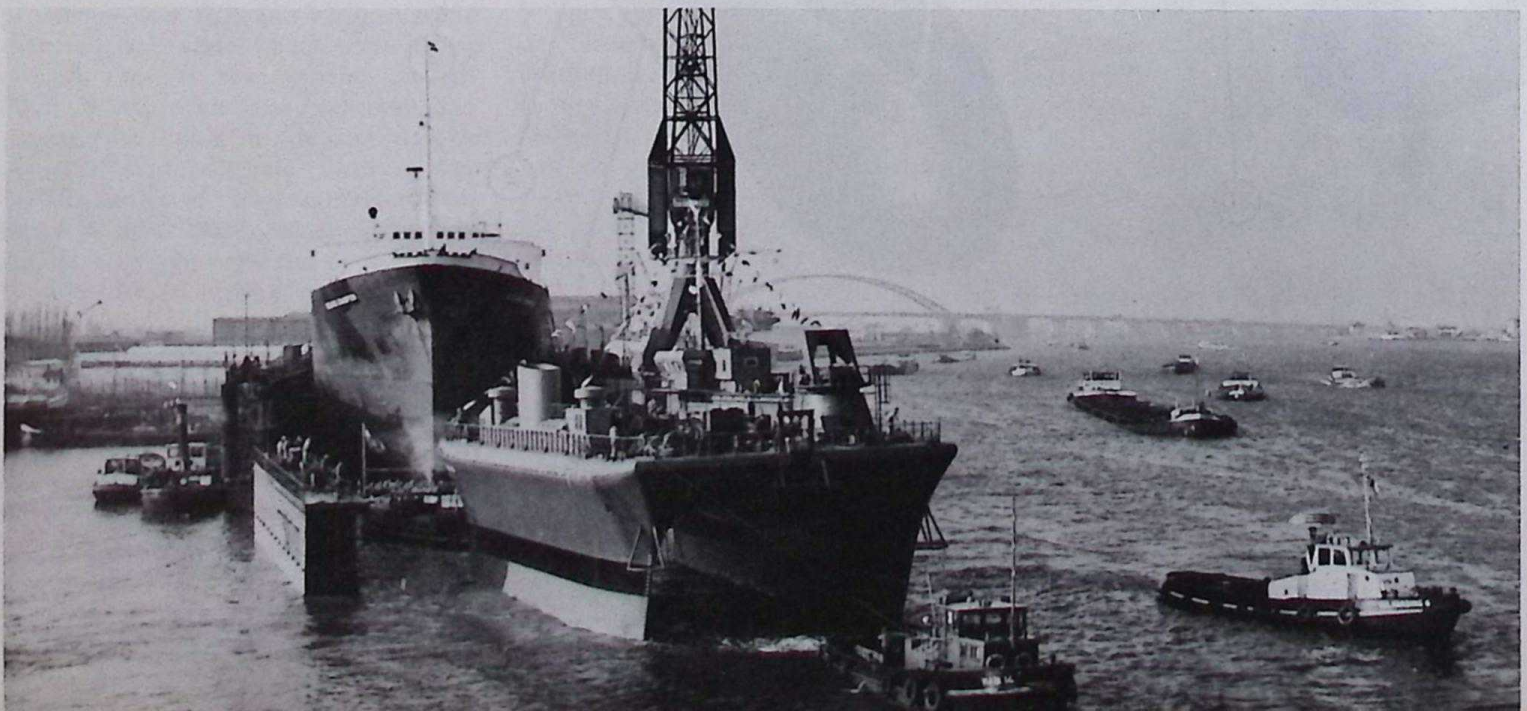


Vooraf ging een interview door de Wereldomroep met de heren J. M. Andreoli, G. A. Heyning (beiden van Buitengaats N.V.) en G. J. Boele.

door vier elektromotoren van 220 pk elk, ervoor om het schip in de juiste positie te houden. Het schip behoeft dus niet te ankeren tijdens het bodemonderzoek.

We hopen van ganser harte dat de „Duplus” aan de gestelde eisen zal voldoen, want we kunnen ervan overtuigd zijn dat vele ogen de verrichtingen van dit vaartuig zullen gadeslaan.

In januari gaat het schip proefvaren en gedurende die dagen zullen alle noodzakelijke proeven genomen worden. In de volgende uitgave hopen we u daarover nog uitvoerig te informeren.





De kantine volgend jaar zonder

ARIE KOOY

Dat, beste lezers, is allesbehalve een prettig bericht bij het einde van 1968. Want kunnen we ons de kantine wel indenken zonder de altijd gewillige, altijd bezige en de altijd nauwkeurige Arie Kooy? Arie, die samen met zijn vrouw van de kantine een prima functionerend bedrijf maakte, waarmee hij ons op vele manieren van dienst was. De kantine zonder Arie? Bijna niet in te denken. Maar laat ons vooral niet vergeten, wat het voor hem zelf betekent om, wat hij als zijn leven beschouwde, na 17 jaar prijs te moeten geven. Hij was zijn werk met hart en ziel toegedaan, hij hield van het gebouw dat „zijn bedrijf” was, hij zag er niet tegenop om dag en nacht klaar te staan, hij was verknocht aan zijn dienstbare taak en zijn vrouw leefde en werkte... precies eender als Arie. Een voor dit werk ideaal duo, dat nu, op advies van de dokter, naar rustiger levensomstandigheden uit moet zien.

Een enorm hard gelag. Een klap, die hard aankwam. Een klap, die met moed en moeite geïncasseerd moest worden, maar desondanks een litteken achter zal laten.

Al vóórdat Arie in de kantine kwam, had hij in de Horeca-sector gezeten als kelner. Na de lagere school ging hij naar een fornuizenfabriek (ondergebracht bij Bakker, Ridderkerk) en verdiende de fantastische som van 5 cent per uur. Hij werd ontslagen, omdat zijn baas hem zijn loon niet meer uit kon betalen. Hij ging naar Boele, maar werd na 3 maanden ontslagen wegens slapte. Naar de Groot & v. Vliet, maar na een jaar lokte klinkersbaas Stout hem weer naar Boele. In de avonduren deed hij kelnerswerk bij de legendarische Kees Simons, de sterke man uit het gelijknamige café-restaurant, later overgenomen door de heer Punt. In 1947 trad hij bij deze in dienst en trouwde er in, zoals dat heet.

Naar aanleiding van een advertentie in het Algemeen Dagblad solliciteerde hij bij ons naar de post van kantinebeheerder met het bekende resultaat. En er is niemand, die ooit beweren zal, dat de keuze van Arie een onjuiste geweest is. Hij was het helemaal.

De taken in de kantine waren veelomvattend. Voor dag en dauw het bed uit en laat er weer in. De zorgen voor duizenden liters koffie, het buffetwerk, het werk voor de di-

verse verenigingen van de Personeelsvereniging, het schoonhouden van de kantine, het verzorgen van proeftochten, het verzorgen van warme en koude maaltijden voor het personeel en dan de administratie. In drie jaar is Arie op twee zondagen vrij geweest.

Er gaat een andere tijd aanbreken. In de eerstkomende tijd zal hij moeten proberen om veel te vergeten. Vooral ook de omgang met u. Het dagelijks contact met de vele, vele vrienden zal een geducht gemis blijken, want hij hield van de mensen, die hij moest bedienen en met wie hij omging. Daar is hij vol van. „Schrijf vooral in Boele-nieuws dat ik zo blij was met de manier waarop we met elkaar omgingen...”

Arie, 't staat er. Wees er van overtuigd, dat we er net eender over denken als jij. Het allerbeste.



Arie met zijn vrouwelijk personeel.



... ideaal duo ...

Uit het verleden, toen Arie nog in Café Punt werkte (4e van rechts).



DE TRADITIONELE KERST- PRIJSVRAAG

Voor onze jaarlijkse Kerstprijsvraag heeft onze puzzlespecialist, de heer H. Kersten, een interessante, samengestelde puzzle gemaakt. 't Zijn vier verschillende opgaven, die echter door de tekening en de einduitkomst met elkaar in verband staan.

Gemakkelijk op te lossen is het beslist niet. U zult er wel degelijk de nodige tijd aan moeten besteden.

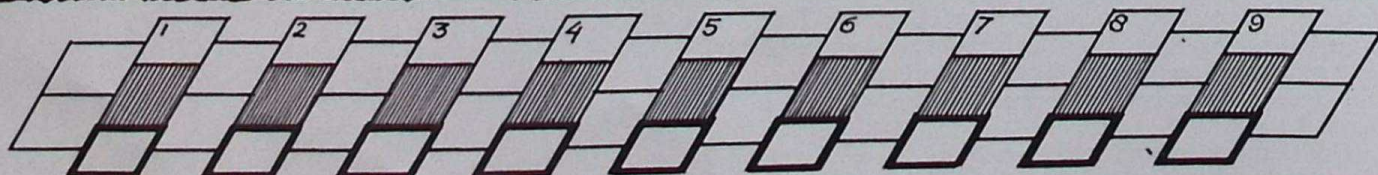
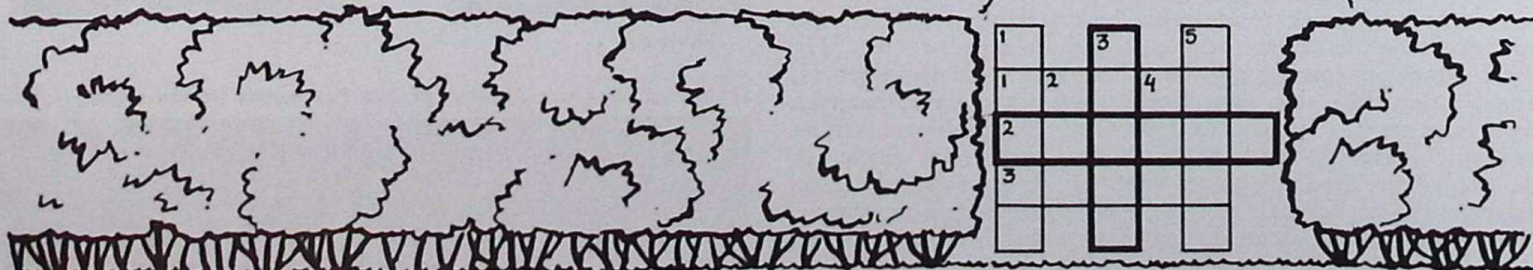
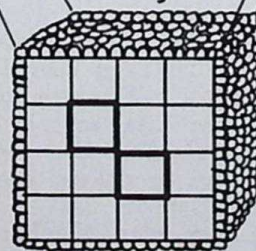
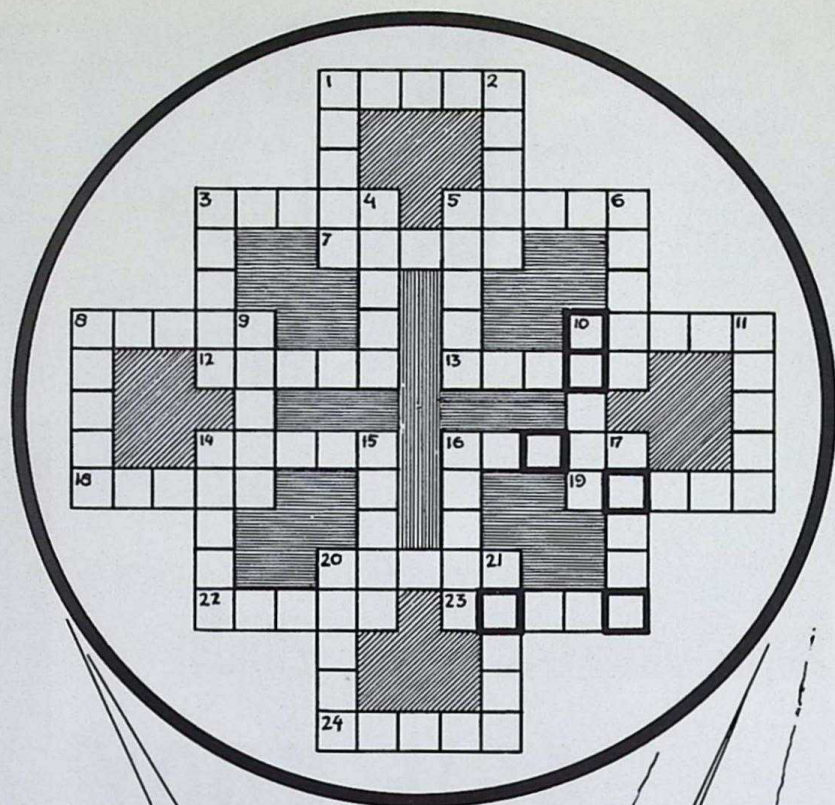
De prijzen zijn als vanouds de bekende gezinspakketten, die tijdens de Oud- en Nieuwviëring bijzonder goed van pas kunnen komen.

- 1e prijs: een mand kostelijke artikelen
ter waarde van f 70,—
- 2e prijs: idem ter waarde van f 50,—
- 3e prijs: idem ter waarde van f 25,—

Voor de oplossing moet gebruik gemaakt worden van het inliggende formulier. De formulieren kunnen weer in de stembus gedeponeerd worden, die na de Kerstdagen bij de portier zal staan.

De bus blijft staan tot en met dinsdagmorgen 31 december 1968. Diezelfde middag worden de prijzen onder de goede oplossers verloot en nog dezelfde avond tussen ± 7 en 8 uur worden de prijzen bij de winnaars thuisbezorgd.

Directie en redactie zijn uw bezorgers.
Veel succes.



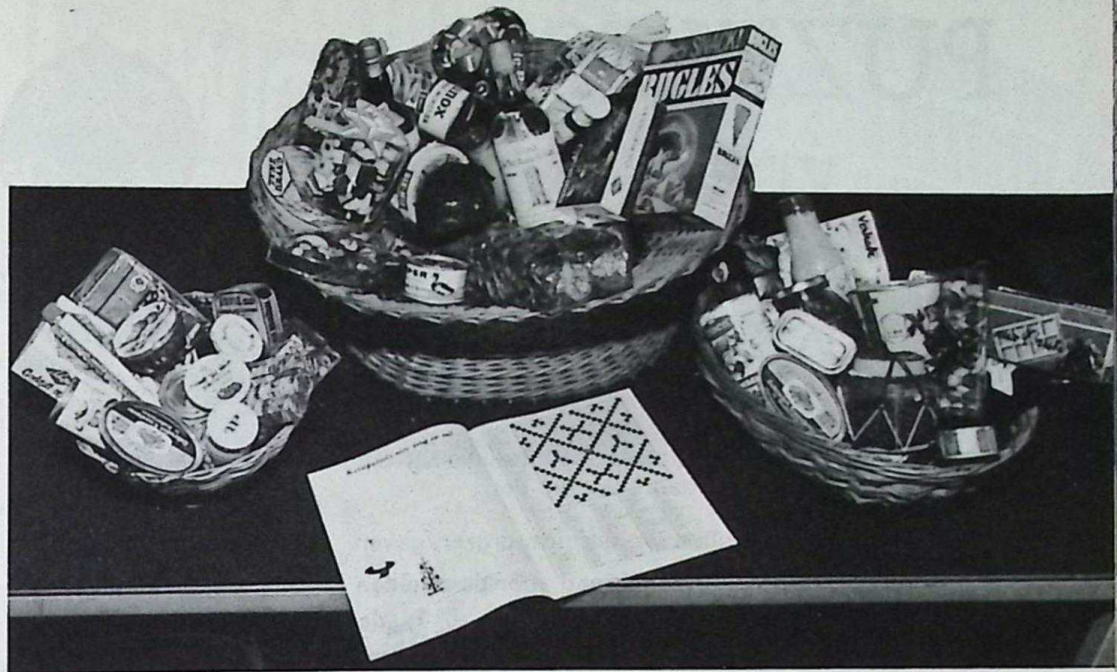
Ballon

Horizontaal

- 1 lakstempel
- 3 roofvis
- 5 eender
- 7 op wielen voortbewegen
- 8 angst
- 10 dier
- 12 lichtstraling
- 13 platte steen
- 14 wild rund
- 16 aftakking hoofdweg
- 18 influenza
- 19 navigatiemiddel
- 20 gevuld
- 22 iemand die van roof leeft
- 23 meer omlaag
- 24 gek

Vertikaal

- 1 gewis
- 2 lawaai
- 3 wapen
- 4 zien
- 5 zetel der gedachten
- 6 dik touw
- 8 bekend insect
- 9 vaartuig
- 10 drinkgerei
- 11 gezwel
- 14 genezen
- 15 kleurling
- 16 zetel op paard
- 17 uithangbeeld met geopende mond
- 20 nabootsing in hout of steen
- 21 spijker met grote bolle kop



Bestrating

(woorden van elk 6 letters, in te vullen met draairichting als de klok)

- 1 = bij voorkeur
- 2 = het roeien
- 3 = merk van gereedschap
- 4 = snapte
- 5 = standaardmaat bij ijken
- 6 = gereed
- 7 = middelpunten
- 8 = hij die
- 9 = aanval der politie

DE LETTERS
DIE VOORKOMEN
IN DE
VETGEDRUKTE
HOKJES
VORMEN EEN ZIN
MET BETREKKING
TOT ONS
PERSONEELBLAD

Mand

De letters b-b-e-e-o-o-o-r-r-r-s-t-t-u-w zo in het vierkant te plaatsen dat horizontaal en vertikaal dezelfde woorden ontstaan.

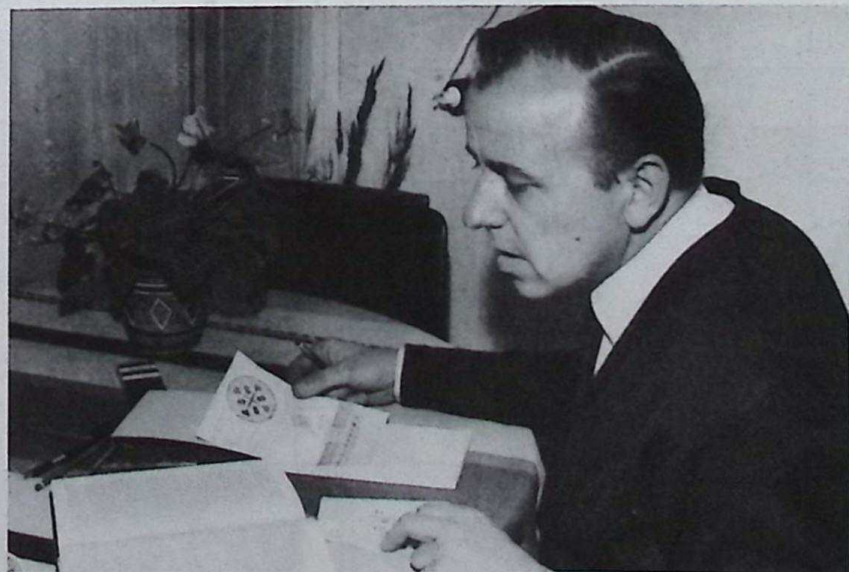
Hekwerk:

Horizontaal

- 1 = wereldbol
- 2 = bericht over onbekend iets
- 3 = meisjesnaam

Vertikaal

- 1 = meisjesnaam
- 2 = drill
- 3 = scheepswerf alhier
- 4 = kortstondig slecht weer
- 5 = vertakte horens



De heer H. Kersten, dokterend aan de kerst(en)puzzles.

PUZZLES

voor de jeugd

Jongens en meisjes,

Ook voor jullie zijn er weer een paar Kerstpuzzles in Boele-Nieuws. Ééntje voor meisjes en jongens van 6 t/m 8 jaar en ééntje voor de kinderen van 9 tot en met 12 jaar.

Weet je wat de prijzen zijn? Mis, geen boekenbonnen. Dat is ook wel fijn natuurlijk, maar wat zou je er van denken als je voor tien gulden uit kon gaan zoeken in een speelgoedwinkel? Leuk? Nu, dan doen we dat.

Voor beide puzzles zullen we elk drie prijzen geven:

de eerste prijzen: speelgoed voor tien gulden

de tweede prijzen: speelgoed voor 7½ gulden

de derde prijzen: speelgoed voor vijf gulden

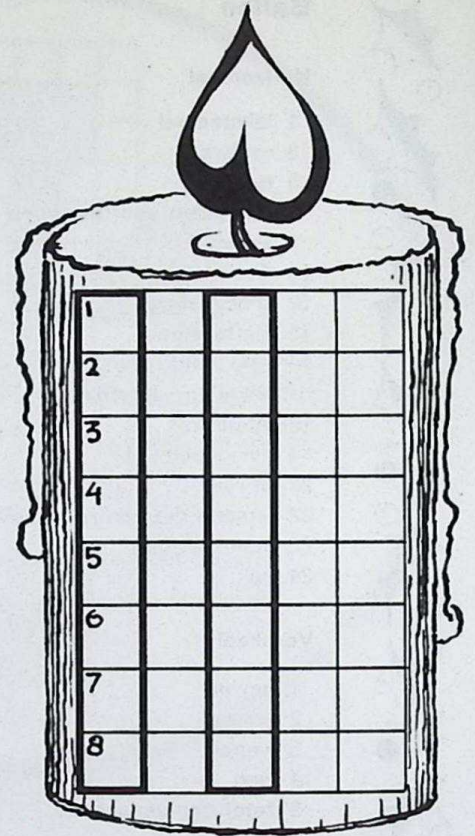
Als je een prijs gewonnen hebt, krijg je van ons een briefje en daarop staat dan het bedrag, dat je mag besteden. De winkel, waar je naar toe moet gaan is:

Haitsma's Geschenkenhuis, Amaliastraat 9, Slikkerveer.
En hier zijn dan de puzzles:

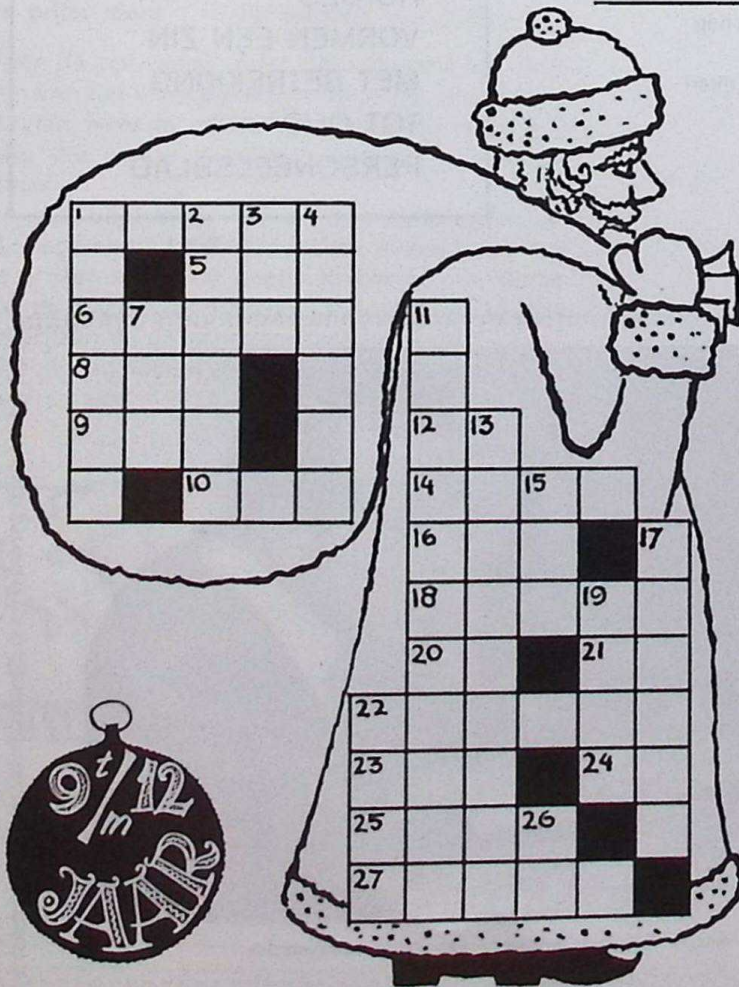


- 1: wordt 's winters op straat gestrooid bij gladheid.
- 2: komt aan jullie fiets als je hem niet bijhoudt.
- 3: vooraan, nog eerder dan tweede.
- 4: dragen meisjes in hun hand om iets in te stoppen.
- 5: krijgt iemand vóór zijn naam na zijn studie.
- 6: nooit is nimmer, voor altijd is...
- 7: Vervelende ziekte die heel veel terugkomt.
- 8: zo heette Els toen ze nog klein was.

Als de puzzle goed is opgelost lezen jullie in de 1e en 3e rij van boven naar beneden een wens voor deze tijd.



Meisjes en jongens doe je best en win een prijs met de Kerst!



Horizontaal

- 1 scheepswerf in Bolnes
- 5 lidwoord
- 6 soepel
- 8 Nederland (afk.)
- 9 plaats in Gelderland
- 10 soort
- 12 heer (afk.)
- 14 watervogel
- 16 plaats in Gelderland
- 18 schildersgerei
- 20 de oudere (afk.)
- 21 voorzetsel
- 22 eendegeluid
- 24 een beetje
- 25 voorzetsel
- 27 stemming

Vertikaal

- 1 vestigingsplaats Boele
- 2 gelijk
- 3 gesteente
- 4 vreemde taal
- 7 gelofte
- 11 typering werf Boele
- 13 herstelling
- 15 meisjesnaam
- 17 bouw materiaal
- 19 gast
- 22 deel van 't gebit
- 26 North-East (afk.)

OPLOSSINGEN

op het formuliertje schrijven en aan vader meegeven om in de bus te stoppen.





De heer G. J. Boele in gesprek met de burgemeester van Rotterdam en mr. Adér, directeur van de Alg. Bank Nederland.



's Werelds grote baggeraars waren in Rotterdam

Wie de imposante muziektempel „de Doelen” goed kent, zal in oktober wellicht verontwaardigd de blik afgewend hebben. Want van 14 tot 18 oktober werd dit heiligdom van kunstminnenden gedegradeerd tot tentoonstellingsgebouw. En wij deden er aan mee.

De degradatie viel overigens nogal mee, want het bleef beperkt tot de ontvangsthal, die altijd nog groot genoeg is om een tentoonstelling van 55 x 45 m of $\pm 2500 \text{ m}^2$ in te organiseren. Daarin was voor ons bedrijf een ruimte van 7 x 4 m gereserveerd opdat wij aan 's werelds grote baggermensen konden tonen, wat wij op dit gebied aan te bieden hebben.

De tentoonstelling droeg de naam Wodcon 1968, wat een samentrekking is van World Dredging Conference. Vertaald: Wereld Bagger Conferentie. Het is een organisatie waarin vele prominente baggerbedrijven uit alle delen van de wereld vertegenwoordigd zijn. Hun doel is

het jaarlijks uitwisselen van informatie en het bestuderen en bespreken van nieuwe technieken enz.

Deze jaarlijkse wereldconferentie wordt tevens benut om het kennen en kunnen van zowel de baggeraar als zijn leverancier aan de belangstellenden en belanghebbenden te tonen.

De eerste conferentie werd in 1967 gehouden te New York. De tweede werd dus Rotterdam. Onze stand had als blikvanger een model van de „Beverwijk 31” en de „Duplus” en liet verder door een aantal groot formaat foto's zien, wat wij op het gebied van baggermaterieel presteren.





40-jarig jubileum A. A. Stolk

Voormalig Van Ommeren-opzichter C. J. Bode had altijd de stelregel: „Ik wil de juiste man op de juiste plaats hebben” en daarom, als hij op een boot toberij en narigheid had met een lier, dan was zijn vaste gang naar Arie Stolk. Want die kon het. Dat was de vaste lieren- en roerspecialist, speciaal in het v. Ommerenwerk. Als zodanig reisde hij met opzichter Bode naar vele karweien in binnen- en buitenland. En toen de lieren op de Van Ommeren-schepen werden gemoderniseerd, was het onze jubilaris die bij de lierenfabriek Liesen te Duisburg een opleiding kreeg om het nieuwe type lier, dat daar werd gefabriceerd, grondig te leren kennen. De laatste jaren heeft hij het buitenwerk verwisseld voor het rustige werk in de bankwerkerij, omdat de gezond-

heid dat eiste.

Op 28 oktober j.l. vierde hij zijn 40-jarig jubileum, iets, waar hij erg tegenop gezien had, maar wat achteraf allemaal toch hard meegevallen is: het bezoek van directie en bedrijfsleiding thuis en de uitreiking in de directiekamer van de Ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau door burgemeester C. J. v. d. Hoeven.

Deze mijlpaal is door onze 54-jarige bankwerker bereikt. Hopelijk zal hij ook de „mijlpaal 50” in goede gezondheid bereiken. Een gezondheid, die hem in staat moge stellen, zijn krachten zo nuttig te besteden als hij altijd heeft gedaan voor zijn gezin, zijn bedrijf en zijn liefhebberij... het Slikkerveers Chr. Mannenkoor, waarvan hij sinds vele jaren een trouw en gewaardeerd lid is.



De geridderde met zijn echtgenote.



De heer J. v. Rhoor, een bekende Slikkeveerdenaar, wordt door de burgemeester gecompimenteerd met zijn schoonzoon.

Mevrouw Bakker zorgde 25 jaar lang voor rein- en netheid

Het voormalige Pot-kantoor heeft zich altijd mogen verheugen in uiterlijke glans en schoonheid. Dat was hoofd-

Mevr. Bakker en haar schoonzuster bekijken de jubileumfoto's.



zakelijk te danken aan de dames Mulder en Bakker. Deze namen staan toevallig rechtstreeks met elkaar in verband. De mulder die het meel maalt, de bakker die het brood maakt. Nog meer toevalligheden: het zijn schoonzusters en hun echtgenoten waren allebei „Pot”werkers, „geïmmigreerd” uit Nieuwe Tonge.

Op 29 oktober j.l. was het 25 jaar geleden, dat mevr. Bakker haar taak in het oude kantoor aanving. Een taak, die toen ook nog het aanmaken van de kachels omvatte, want centrale verwarming was er niet. Samen met haar schoonzuster, die enige jaren vóór haar de 25 jaren vol maakte, zorgde ze ervoor dat de kantoorlieden hun werk konden doen in een welverzorgde omgeving. En dat is altijd — om nog even in bakkerstermen te blijven — broodnodig.

Tijdens het feestje thuis.





„Wij wogen 2 en 3 pond. Zou je nu niet meer zeggen, hè?” (Links Sonja, rechts Bennie)

Sonja en Bennie Timmermans

Het was een rustige Kerstmis, die het gezinnetje van onze lasser Joh. Timmermans, v. Beethovenstr. 124, vorig jaar vierde. Veel animo om de Kerstdagen ergens anders door te brengen, bij familie bijvoorbeeld, was er niet. En dat had zijn reden. Een zoontje van twee jaar is een behoorlijke handenbinder en bovendien... dat zoontje zou over een paar maanden een broertje of een zusje krijgen.

Weinig vermoedde het echtpaar Timmermans, dat de aanstaande geboorte van hun tweede kind zo'n spannende aan-

In de arm genomen door vader en moeder.

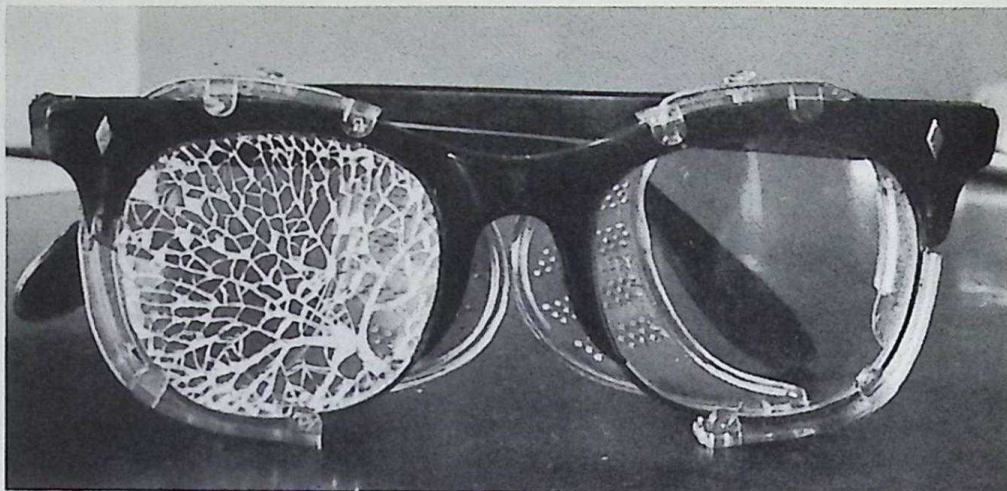


gelegenheid zou worden. Het nieuwe jaar was nog maar enkele weken oud, toen het gebeurde. Timmermans zat in de nacht. Baas Munter kwam hem waarschuwen: „Hans, je moet direct thuiskomen”. Aan een geboorte dacht Hans in eerste instantie niet, want dat zou pas over drie maanden plaatsvinden. Hij haastte zich naar huis. Arriveerde om even voor vijf uur en 5 minuten over 5 was Bennie geboren. Na vijf minuten zag zijn tweelingzusje Sonja het levenslicht. De kinderen wogen 2 en 3 pond!

De enorme spanning, die het echtpaar in die vroege morgen en ook nog daarna beleefde, is vergeten. Maar angstig en enerverend was het. De tweeling moest in allerijl naar een ziekenhuis gebracht worden. De huisdokter chauffeerde. Naast hem zat onze lasser, die de twee onwezenlijk kleine wichtjes in zijn armen hield. Met grote snelheid naar de stad. Een politiewagen, onderweg aangeklampt, ging met zwaailicht voorop en legde het verkeer stil om voorrang te verlenen aan de tweeling.

't Is allemaal goed afgelopen. Negen weken bleven de babies in het Sophia Ziekenhuis, waar ze met de grootst mogelijke zorg werden omringd. „De zusters vochten er voor”, vertelde mevrouw Timmermans, die natuurlijk verschrikkelijk trots is op haar spruiten, maar die ook heeft moeten ervaren, dat zo'n tweeling ontstellend veel werk en zorgen heeft gebracht. Het weegt echter ruimschoots op tegen het kostbare bezit, dat dit dubbele nieuwe leven vormt. Dat ze verder voor- spoedig mogen opgroeien!

Wees uw eigen schatbewaarder



We gaan weer eens met u praten over veiligheid. En lees nu even verder. Want misschien zegt u: ja, dat weet ik nou onderhand wel over dat veilig werken. Ik kan drommels goed op mezelf passen, dus dit stukje lectuur kan ik gevoegelijk overslaan. En grotendeels hebt u ook gelijk natuurlijk. 't Is onzin om te beweren dat u

leest en kennis neemt van dingen die u al lang wist, maar waarvan u misschien zegt: verdorie, daar moet ik toch eens beter op letten.

In dit artikeltje willen we u dan wijzen op twee kostbare schatten die we als mens van moeder natuur hebben meegekregen: oog en oor. Wees er toch verschrikkelijk zuinig op, mensen. Ze zijn zo enorm kostbaar. We vinden het een doodgewone zaak om te kunnen zien en te kunnen luisteren en daarom denken we er zelden aan, dat we zulke grote schatten met ons meedragen. Totdat... we op een goeie dag een blinde man tegenkomen...

Laten we verder niet dramatisch gaan doen, hoe reëel het ook is. We zullen het hierbij laten en u nog eens, op verzoek van onze bedrijfsarts, op enkele dingen attent maken. Allereerst

leermeester A. v. d. Stel droeg, toen hij met een pen een tapje uit een as wilde tikken. Een stukje wegspringend staal versplinterde het glas, maar zijn oog werd niet geraakt.

Gemakkelijk kan een stukje staal ook van de kop van een koudbeitel afspringen. De kop van de beitel is zacht, omdat er met een harde hamer op geslagen moet worden. Tengevolge van het voortdurende slaan ontstaat er een braam, die ook wel „pruik” genoemd wordt. De foto (met de hand) toont een stukje staal dat op die manier in het voorhoofd van één van onze werknemers drong.

Oorwatten

Tenslotte maakt de bedrijfsarts u nog attent op een soort watten, in de verbandkamer verkrijgbaar, waarmee u op eenvoudige wijze goeie „oordoppen” kunt maken. De gebruiksaanwijzing staat er in het Engels op.

Ook zijn er gehoorbeschermingskappen in het gereedschapmagazijn van de werf speciaal voor hakkers.

De veiligheidsbril

Hoe zo'n bril blindheid kan voorkomen, ziet u weer eens duidelijk gedemonstreerd op de foto. Het is de veiligheidsbril die



Trek een stuk van een paar centimeter van de gevouwen watten af.



Sla een gedeelte om zodat men een gladde en stevige rand verkrijgt.



Maak een „horentje” zodanig dat de gladde rand aan het spitse eind komt.



Als het horentje helemaal opgerold is, moet het over een paar centimeter van het spitse eind een stevig geheel vormen.

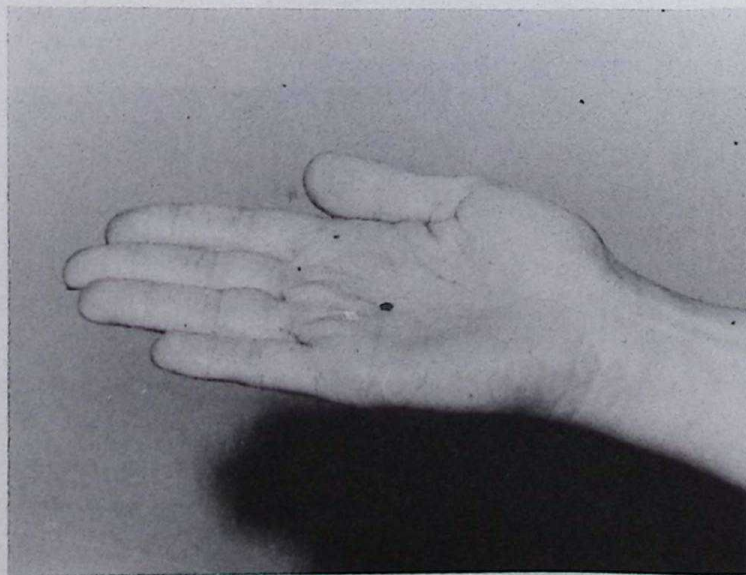


Trek nu de oorschelp iets naar achteren en naar boven en steek de stop er in.



De oorbeschermer wanneer hij goed is aangebracht. Het bovenste stukje watten dat nog uitsteekt spreidt men uit over de oopening.

Een stukje staal dat in het voorhoofd van één onzer medewerkers drong.



geen gevaren ziet en dat u onverschillig bent als het om eigen en andermans veiligheid gaat. U hebt uw verantwoordelijkheidsgevoel.

Maar toch... er is ook nog zo iets als bedrijfsblindheid. Dingen waar je dagelijks mee omgaat zie je op den duur niet meer. Dat is u niet kwalijk te nemen, dat heeft iedereen. Het is een algemeen bekend verschijnsel.

Daarom is het goed, dat u toch verder

GOEDE AMATEUR- CONTACT- AVONDEN

Grotere belangstelling hadden onze amateurs nauwelijks kunnen verwachten op de contactavonden van 25 oktober en 1 november. Beide avonden waren volbezet en dat wil vandaag heel wat zeggen. Zowel toneelvereniging als muziekvereniging zijn er de laatste jaren in geslaagd om de aantrekkelijkheid van hun optreden te vergroten. Ook deze avonden was kennelijk rekening gehouden met het feit, dat het contactavonden zijn. Dat wil zeggen: er moet gezelligheid zijn. Dat bereikt de muziek niet met klassieke werken. Dat bereikt het toneel niet met een drama. Dat kan wel resp. met een populair amusementsprogramma en met een klucht. Zo gebeurde het ook.

Na een keurige presentatie ging Excelsior o.l.v. Piet Spruit van start met een programma dat vooral de ritmische kwaliteiten van Excelsior in een gunstig daglicht stelde. Dat daarbij de slagwerksectie een indringende rol vervulde is duidelijk. Er werd pittig, maar niet



Spaanse saxofoongroep (v.l.n.r. H. Lighamez - T. v. d. Poello - D. J. Bijlos)

altijd zuiver gemusiceerd. Jammer was - maar mogelijk was er geen andere oplossing - dat het orkest naar een hoek in de zaal verwezen was, wat het geluid beslist niet ten goede kwam. 'k Zou graag een pleidooi willen houden om dit voortaan niet meer te doen. Dan maar wat later met de klucht beginnen, maar onze muziek moet op het toneel. Dan komen ze véél beter tot hun recht. „Gevaarlijk snoepgoed” heette de klucht die regisseur Pas met zijn mensen moest instuderen. „'t Is fijn werken met deze ploeg”, zei de heer Pas en dat is te begrijpen. Want het gezelschap heeft de beschikking over een aantal spelers met uitgesproken aanleg voor deze veel-eisende liefhebberij. De klucht wilde ons doen geloven dat een heer een verkeerde vrouw van een gemaskerd bal mee naar huis had genomen en dat pas ont-

dekte, nadat hij haar, onder de wol had gestopt. Hij dacht dat het zijn eigen vrouw was. Een vergissing is menselijk tenslotte, vooral zo'n klein vergissinkje als dit.

Om naar recht en waarheid verslag te geven moet de prestatie van de toneelvereniging per avond beoordeeld worden. De eerste avond speelde men namelijk beneden het normale kunnen. Er waren vergissingen en tekstmoeilikheden. Paniekerige momentjes toonden aan, dat de tekst nog niet helemaal zat, wat het spelpeil drukte. De tweede avond zagen we plotseling Boele's Toneelvereniging weer. Kennelijk was men er nog eens flink tegenaan gegaan, want nu viel er van bijzonder goed toneelspel te genieten. Geen haperingen, maar op vlotte en vaak knappe manier werden situaties uitgebuit.

Wim Kooy
als detective

Janet v. Drunen
als handige Ans

Joop Weerhelm
als Opa Napoleon

Jan v. d. Steeg en Letty
Braun als vader praat
met zijn dochter

Ans de Gelder
als de rijke,
ontvoerde schoonheid





Excelsior, ons actieve harmonie-orkest, als boerenkapel op het Dillenburgplein tijdens de intocht van Sint.

Sint Nicolaas via Veere en Rijsoord naar Boele

De officiële ontvangst van de grote kindervriend — inmiddels al weer lang en breed in Spanje — vond dit jaar plaats in Veere.

Voor de gemeente Ridderkerk viel de eer te beurt aan Rijsoord.

De boot van de Sint voer van Veere naar de Waal — hoe, mag Joost weten en die weet het ook niet, kan ik met stelligheid beweren — waar Sint een hartelijk welkom toegeblazen werd door ons bloedeigen Excelsior.

Het aantrekkelijke van Sint's binnenkomst in onze goeie gemeente is altijd de wanorde in de organisatie. „Willen jullie een liedje voor me zingen, kinderen?” vroeg de Sint vanaf het Gemeentehuis. Dat wilden ze. „Mooi zo, willen de muzikanten dan Zie ginds komt de stoomboot inzetten?” Dat wilden ze. Maar tegelijk met Excelsior begon een geluidswagen keihard met Sinterklaas kapoentje.

In de kantine klopte de organisatie veel beter, dat moest Sint wel opvallen. Ons viel op, dat Sint een nieuwe mijter ophad en dat zijn maten — onder invloed van het gure weer — na een week aanmerkelijk geslonken waren. Figuurlijk groeide hij weer, toen de Boelekinderen het Boele-Sinterklaaslied zongen, want daar is hij weg van.

Sint bleek ook erg bedrijfsgevoelig te zijn, want hij vertelde één der kinderen die nogal eens te laat op school kwam, dat je niks koopt voor improductieve uren.

Het voorprogramma was bijzonder aardig (gezelschap Henk Noord).

Poppenkast, clownerie, sneltekenen en accordeonmuziek waren de door de kinderen luid gewaardeerde ingrediënten.

Foto rechts van boven naar beneden:

De Ambonnesse kinderen Dezentje stalen het hart van de Sint.

Intens leefden de kinderen met Jan Klaassen en Katrïjn mee.

Ook Keesje Schippers genoot met volle teugen.

„Niet meer te laat naar school, jongen. Dat zijn improductieve uren!”



Sportleraar nam afscheid met een schaatsfestijn

Sportleraar A. G. M. van Houdt nam op 1 november 1968 afscheid van de jongens van de leerschool. Hij heeft zijn arbeidsterrein verplaatst naar Katwijk, waar hij nu therapeutisch werk verricht in een bejaardeninrichting. Zijn opvolger is de heer J. Heeck te Capelle a.d. IJssel, sportleraar aldaar, die in zijn woonplaats zowel als in Krimpen a.d. IJssel een sportschool heeft.

Teneinde de leerschooljongens in staat te stellen op attractieve wijze afscheid te kunnen nemen van de heer van Houdt, werd op vrijdagmiddag 1 november...

Maar dit verhaal wordt verder afgemaakt door Jos Waasdorp, één der deelnemers aan de tocht.

„Tot onze spijt vernamen we, dat onze sportleraar het hogerop ging zoeken en Boele ging verlaten. Hij beloofde ons, als afscheid, een keer mee te nemen naar Amsterdam om met zijn allen de Jaap Edenbaan onveilig te gaan maken.



Zo gezegd, zo gedaan. Om 12.15 uur, vrijdagmiddag, ging een bus vol jongens, leraren en 2 meisjes van kantoor op weg naar Amsterdam. We kwamen om ca. 1.45 uur op de plaats van bestemming aan. Piet Blom, geheel in trainingspak gestoken, sprong als eerste de bus uit, gevolgd door de sportieve rest. Toen ging het er om: wie durft en wie durft niet? Want er waren ook jongens bij, die geen steek van schaatsen konden, maar al lachend klauterden ze de harde, gladde baan op. Naast de baan zagen ze een stukje ijs dat wat van de baan af gelegen was en daar zochten ze verder hun vertier.

De anderen, die wat vlugger ter schaats waren, trokken baan voor baan. En toen zagen we een bekend persoon de baan opglijden, nee geen Kees Verkerk, maar leraar v. Houdt, compleet met fototoestel. Dat vonden we leuk, 't was ten slotte zijn feest. Niet leuk vonden we, dat de andere leraren niet de baan op durfden... Na de schaatspartij hebben we in een kantine wat gedronken en doken toen de bus weer in. Onderweg veel nagepraat over de schaatspartij natuurlijk. Bij de zaak aangekomen namen we met een stevige handdruk afscheid van de heer v. Houdt. De volgende dag praatten we er nog over, want het was een dag om niet gauw te vergeten.”

Jos Waasdorp



De heer J. G. GEUTJES aangesteld als bedrijfsleider werfzaken

De functie bedrijfsleider werfzaken is voor ons bedrijf nieuw en daarom willen we u inlichten over wat deze functie behelst. De bouw van ons tweede dok zal in de toekomst met zich meebrengen, dat de problemen van transport, hellingen, dokken, verhalen en stellingmaken vergroot worden. Dat zal een extra belasting betekenen voor functionarissen, die op 't moment toch al hun handen vol hebben. Genoemde werkzaamheden worden daarom ondergebracht onder „werfzaken”, waarvoor de verantwoordelijkheid zal berusten bij de nieuw benoemde functionaris.

De heer Geutjes, die 38 jaar oud is, volgde de Middelbare Schoolopleiding te Amersfoort en Hogere Kweekschool Zeevaart te Amsterdam.

Na een jaar als stuurmansleerling bij de V.N.S. gevaren te hebben, kwam hij als 3e stuurman bij de K.P.M. op de ons bekende „Straat”-schepen, waarbij hij opklom tot 1e stuurman. Vanaf 1962 was hij voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken nautisch deskundige en werd als zodanig uitgezonden naar Nigeria. Eind augustus 1968 keerde hij terug.

In de privé-sector is de heer Geutjes een enthousiast amateurfotograaf. Zijn grootste liefhebberij is echter karate en judo, waarin hij de graad 2e dan in de zwarte band bereikte. Ook was hij een geducht waterpolospeler en maakte zelfs deel uit van het Nederlands Zevental.

DEFINITIEF JAAROVERZICHT AFDELINGSKAS BOELE 1967 (inclusief afdelingskas Gebr. Pot)

Posten:		Premies (8 %)	Baten:
Uitkeringskosten	f 552.736,62	Restitutie verlengde uitkering	f 922.542,72
Uitkeringskosten	.. 49.060,35	Interest en koersverschillen	.. 49.060,35
Kantorekosten:	f 9.916,85		.. 2.023,09
Uitkering geneeskundige dienst	.. 10.556,08		
Kontrolere door Gem. Adm.	.. 52,15		
Kantoor	.. 796,82		
Uitkeringskosten naar kontr.	.. 277,61		
Geneesheer	.. 21.599,51		
Specialistenbezoek	.. 11.000,—		
Doort	.. 11.664,27		
Administratiekosten N.V.	.. 2.082,01		
Uitkeringskosten A.K.W.	.. 771,88		
Uitkeringskosten administratiekosten	.. 34.977,65		
Uitkeringskosten Vereninging	.. 22.041,96		
Uitkeringskosten in omslag verlengde	.. 6.860,88		
Uitkeringskosten regeling A (1e halfjaar 1967)	.. 260.831,03		
Uitkeringskosten deelname verlengde	f 973.626,16		
Uitkeringskosten regeling B (1e halfjaar 1967)			
Uitkeringskosten deelname verlengde			
Uitkeringskosten regeling (2e halfjaar 1967)			
Uitkeringskosten in omslag nadelig			
Uitkeringskosten der verzekering van			
Uitkeringskosten verplicht verzekerden			
Uitkeringskosten ordelijk saldo			

Balans per 31 december 1967

Rekening-courant onderneming	f 304.604,75
Beleggingen:	
Rijkspostspaarsbank	f 1.614,43
Nutsspaarsbank	.. 236,98
Amrobank	.. 771,29
	.. 2.622,70
Verlengde uitkeringen	.. 1.768,31
Afrekening Bedrijfsvereniging	.. 31.045,62
Kontrolerekosten	.. 9.347,20
Reserve per 31 december 1967	.. 330.694,18
	f 340.041,38 f 340.041,38

TAFELTENNISNIEUWS

Dat u enige tijd niets over de tafeltennis vereniging heeft kunnen lezen, wil niet zeggen dat het deze vereniging minder goed zou gaan, integendeel, de resultaten zijn uitstekend te oemen.

Er wordt met 7 senioren- en 1 junioren-team aan de competitie 1968/1969 deelgenomen, resp:

- team 1 — 1e klasse
- team 2 — 2e klasse
- team 3 en 4 — 3e klasse
- team 5 en 6 — 4e klasse en
- team 7 — 5e klasse

Nieuwe leden zijn van harte welkom!! Belangstellenden kunnen een kijkje komen nemen in de kantine op elke maandag- en vrijdagavond van 20.00 tot 23.00 uur.

De thuiswedstrijden worden gehouden op maandagavond. Op vrijdagavond van 20.00 uur tot 23.00 uur is er gelegenheid om te trainen onder bekwame leiding van de heer J. Knikkenberg, topspeler van de vereniging „Xerxes”, uitkomende in de landelijke hoofdklasse. Komt u eens kijken, het verplicht u tot niets.

VOETBAL

Op 5 november j.l. werd het seizoen 1968 officieel uitgeluid met een gezellige avond in onze kantine, waarbij tevens de kampioenen in de bloemetjes en bekens werden gezet. De gezelligheid kwam van het Zuidamerikaanse kwar-

ter Los Cobanos en van het ons bekende Bingo-team; de bloemetjes kwamen van collega-voetballers en de bekens van het bedrijfsvoetbalbestuur dat zich bij monde van voorzitter Groenewegen v. d. Weyden niet onbetuigd liet. Scheidsrechter de Hon reikte een cup uit voor de vereniging, die zich het sportiefst betoond had en dat bleek Kemper te zijn. Namens onze directie feliciteerde de heer D. Bolderman de ploegen Boele 1 en Boele 2, die beiden kampioen van hun afdeling geworden waren.

Een bal, muzikaal verzorgd door het Romani-kwartet, besloot de geslaagde avond.

UITREIKING VERERENDE GETUIGSCHRIFTEN

Evenals in voorgaande jaren zal aan de werknemers die in de periode van 1 mei 1968 tot 15 april 1969 hun 25-, 40- of 50-jarig jubileum hebben gevierd of nog zullen vieren, de vererende getuigschriften van de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel worden uitgereikt.

Dit zal gebeuren tijdens een feestelijke bijeenkomst, te houden op 18 april 1969, voor de jubilarissen van vele bedrijven in Rotterdam en omgeving tezamen met hun echtgenoten.

Omdat het noodzakelijk is vroegtijdig op te geven hoeveel jubilarissen van Boele aanwezig zullen zijn, verzoeken wij degenen die in genoemde periode hun

dienstjubileum hebben gevierd of nog zullen vieren en die gaarne deze feestelijke bijeenkomst willen bijwonen, dit voor 15 januari 1969 aan de afdeling personeelszaken op te geven.

P.B.N.A.-DIPLOMA'S

Na een schriftelijke studie van een paar jaar zijn twee van onze bankwerkers in oktober j.l. geslaagd voor het P.B.N.A.-diploma van de Hogere Technische Basis cursus. Het zijn W. van Welie en J. Verschoor. Wij wensen beiden van harte geluk met deze prestatie.

Bij deze gelegenheid vestigen wij graag weer eens de aandacht op de collectieve studieregeling die ons bedrijf met de P.B.N.A. heeft. Dit van ouds bekende instituut voor schriftelijke studie heeft een goede naam bij het bedrijfsleven in ons land. P.B.N.A. heeft op verschillende niveaus algemeen technische en specialistische cursussen. Een ieder, die zijn vakmanschap door schriftelijke lessen wil verbreden of verdiepen kan voor de nodige inlichtingen terecht op de afdeling Opleiding en Vorming (werfingang van de loonadministratie). De heer Stibbe is daar elke middag om 12.00 uur tot uw dienst.

AFHALEN VAN LOON

Voor degenen, die tengevolge van ziekte of anderszins hun loon niet op de gebruikelijke tijd in ontvangst kunnen nemen, is er altijd gelegenheid om het af te (laten) halen op vrijdagmiddag, om half vijf in de kantine.

PERSONALIA

Jubilea:

40 JAAR

24-1-1969—C. Jongebreur, spantenbuiger

In dienst getreden zijn:

- 18-10 A. Usero Carval bankwerker
F. J. Tomas Alvarez, stellingmaker
M. San José Poggio, brander
- 22-10 P. van de Steeg, pijpenbewerker
- 4-11 R. G. F. van den Berg, bankwerker
P. van Veen, ijzerwerker
- 11-11 L. de Bruijn, praktikant (werktuigbouw)
- 14-11 Mevr. G. de Haard—van Toorn, werkster (logiesgebouwen)
- 15-11 M. Martinez Bautista, elektrisch lasser
- 18-11 J. G. Geutjes, bedrijfsleider (werfzaken)
D. H. Rotteveel, elektrisch lasser
- 22-11 D. Gonzalez Zamuz, elektrisch lasser
J. L. Perez Lopez, bankwerker
J. J. Martinez Naveiras, bankwerker
M. Carro Romero, hellingbediende
A. Maceiras Maroña, boorder
J. Couto Torres, stellingmaker
- 29-11 J. Martos Pino, bankwerker
A. Sanchez Lopez, bankwerker
M. Perez Garcia, bankwerker
C. Sanchez Rodriguez, hellingbediende
G. Lastortres Guerrero, stellingmaker
A. Garcia Gallo, ijzerwerker
R. Gonzalez Garcia, ijzerwerker
R. J. Torrente Diaz, hakker

J. Medin Gabin, elektrisch lasser
F. Menendez Torrejon, elektrisch lasser

Naar militaire dienst:

- 18-9 C. A. de Kreek, kantoorbediende (rekeningenafdeling)
- 1-11 C. Assenberg van Eijnsden, draaier
- 8-11 S. Roest, tekenaar (machinebouw)
- 15-11 P. L. Hensen, machinebankwerker

Terug uit militaire dienst:

- 18-11 A. J. Groenendijk, bankwerker

De dienst hebben verlaten:

- 30-9 Mevr. J. H. Aal—Homan, typiste (rekeningenafdeling)
- 18-10 E. Gomez Vidal, elektrisch lasser
N. A. Hagendijk, aanhouder
W. J. van Asselt, ijzerwerker
- 25-10 G. H. K. Eelderink, leerling metaalbewerker in de scheepsbouw
- 31-10 S. S. Isenia, ijzerwerker
H. C. de Palm, ijzerwerker
J. C. Lodder, bankwerker
- 1-11 P. Commijs, transporteur
J. Cudeiro Mazaira, elektrisch lasser
J. M. Lendoiro Varela, boorder
- 8-11 J. L. Vazquez Martinez, elektrisch lasser
E. G. Tokaya, elektrisch lasser
A. J. Wolters, jongste bediende (loonadministratie)
W. C. J. Meuwese, praktikant (werktuigbouw)
- 13-11 L. Pena Pereira, transporteur
- 14-11 B. Noya Vazquez, stellingmaker
- 29-11 J. Fernandez Lopez, hellingbediende
H. R. Marcks, elektrisch lasser

30-11 Mevr. N. C. Sam—Rohde, telefoniste
Mevr. J. A. Waijer—Huizenga, kantoorbediende (rekeningenafdeling)

Gehuwd:

27-11 Mej. L. Schot met de heer J. Meijers

Geboren:

- 16-10 Margot Angelika Veronica, dochter van de heer en mevrouw De Winter—Sorin
- 17-10 Vincent Alain, zoon van de heer en mevrouw Petter—Velstra
Marcel Etienne, zoon van de heer en mevrouw De Winter—Sterk
- 19-10 Johanna Jacoba Lena, dochter van de heer en mevrouw Vos—Lunenburg
- 23-11 Henderica Eelkje, dochter van de heer en mevrouw Hempenius—Ritmeester
- 27-11 Jeannette Annemaria, dochter van de heer en mevrouw Dijkman—Gernler.

Op 30 november 1968 overleed op 70-jarige leeftijd onze vroegere collega de heer

A. SALY,

die van 4 oktober 1919 tot 26 april 1963 bij ons werkzaam was als schilder.

Wij gedenken hem als een trouwe medewerker van ons bedrijf.

Zijn vrouw en kinderen wensen wij kracht toe om het voor hen zo grote verlies te dragen.